คำแปล

ร่างประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

บรรพ ๓

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๙๖/๔

สารบาญ

บรรพ ๓

เอกเทศสัญญา

ลักษณะ ๑ ซื้อขาย	มาตรา
หมวด ๑ สภาพและหลักสำคัญของสัญญาซื้อขาย	
ส่วนที่ ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๔๕๓—๔๕๗
ส่วนที่ ๒ การโอนความเป็นเจ้าของ	๔๕๘—๔๖๐
ส่วนที่ ๓ คำมั่นในการซื้อขาย	๔๖๑—๔๖๓
หมวด ๒ หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ขาย	
ส่วนที่ ๑ การส่งมอบ	๔๖๔—๔๗๒
ส่วนที่ ๒ ความจะต้องรับผิดในการขาย ของชำรุดบกพร่อง	๔๗๓—๔๗๖
ส่วนที่ ๓ ความจะต้องรับผิดในการรอน สิทธิ	๔๗๗—๔๘๗
ส่วนที่ ๔ ข้อสัญญาว่าจะไม่ต้องรับผิด	๔๘๘—๔๙๐
หมวด ๓ หน้าที่ของผู้ซื้อ	๔๙๑—๔๙๓
หมวด ๔ การซื้อขายเฉพาะบางอย่าง	
ส่วนที่ ๑ ขายฝาก	๔๙๔—๕๐๖
ส่วนที่ ๒ ขายตามตัวอย่าง ขายเผื่อชอบ	๕๐๗—๕๑๒

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔๔/๒

	มาตรา
ส่วนที่ ๓ ขายโดยจำนวนนับ โดยปริมาณ โดยน้ำหนัก ฤๅโดยวัดตวง	๕๐๓—๕๐๗
ส่วนที่ ๔ ขายทอดตลาด	๕๐๘—๕๒๖
ลักษณ ๒ แลกเปลี่ยน	๕๒๗—๕๒๙
ลักษณ ๓ ให้	๕๓๐—๕๕๑
ลักษณ ๔ เช่า	
หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๕๕๒—๕๖๐
หมวด ๒ หน้าที่และความจะต้องรับผิดของผู้ให้เช่า	
ส่วนที่ ๑ ส่งมอบและซ่อมแซม	๕๖๑—๕๖๕
ส่วนที่ ๒ ความจะต้องรับผิดเพื่อชำรุดบกพร่อง	๕๖๖—๕๗๐
ส่วนที่ ๓ ความจะต้องรับผิดในการรอนสิทธิ	๕๗๑—๕๘๐
ส่วนที่ ๔ ข้อสัญญาว่าจะไม่ต้องรับผิด	๕๘๑
หมวด ๓ หน้าที่และความจะต้องรับผิดของผู้เช่า	๕๘๒—๕๙๘
หมวด ๔ ความระงับแห่งการเช่าถือ	๕๙๙—๖๐๘
หมวด ๕ โอนการเช่าและเช่าช่วง	๖๐๙—๖๑๑
ลักษณ ๕ เช่าซื้อ	๖๑๒—๖๑๔
ลักษณ ๖ จ้างแรงงาน	๖๑๕—๖๒๗
ลักษณ ๗ จ้างทำของ	๖๒๘—๖๕๔
ลักษณ ๘ รับขน	๖๕๕—๖๕๖

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/4

	มาตรา
หมวด ๑ รับขนของ	
ส่วนที่ ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๖๕๓—๖๖๑
ส่วนที่ ๒ น่าที่และความจะต้องรับผิดของผู้รับขน	๖๖๒—๖๗๖
ส่วนที่ ๓ สิทธิและน่าที่ของผู้ส่งและผู้รับตราส่ง	๖๗๗—๖๘๐
หมวด ๒ รับขนคนโดยสาร	๖๘๑—๖๘๖
ลักษณ ๙ ยืม	
หมวด ๑ ยืมใช้คงรูป	๖๘๗—๗๑๕
หมวด ๒ ยืมใช้สิ้นเปลือง	
ส่วนที่ ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๗๑๖—๗๒๐
ส่วนที่ ๒ วิธีเฉพาะการกู้ยืมเงิน	๗๒๑—๗๒๔
ลักษณ ๑๐ ฝากทรัพย์	
หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๗๒๕—๗๔๔
หมวด ๒ วิธีเฉพาะการฝากเงิน	๗๔๕—๗๔๖
หมวด ๓ วิธีเฉพาะสำหรับผู้จัดโรงแรม	๗๔๗—๗๕๒
ลักษณ ๑๑ ประกัน	
หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๗๕๓—๗๖๒
หมวด ๒ ผลก่อนชำระหนี้	๗๖๓—๗๗๐
หมวด ๓ ผลภายหลังชำระหนี้	๗๗๑—๗๗๕
หมวด ๔ ความระงับสิ้นไปแห่งการประกัน	๗๗๖—๗๘๐

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

96/5

	มาตรา
ลักษณะ ๑๒ จำนอง	
หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๗๘๑—๗๙๕
หมวด ๒ สิทธิจำนองครอบเพียงใด	๗๙๖—๘๐๒
หมวด ๓ สิทธิและหน้าที่ของผู้รับจำนองและผู้จำนอง	๘๐๓—๘๐๙
หมวด ๔ การบังคับจำนอง	๘๑๐—๘๑๘
หมวด ๕ สิทธิและหน้าที่ของผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนอง	๘๑๙—๘๓๐
หมวด ๖ ความระงับสิ้นไปแห่งสัญญาจำนอง	๘๓๑—๘๓๔
หมวด ๗ จดทะเบียนจำนอง	๘๓๕
ลักษณะ ๑๓ จำนำ	
หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๘๓๖—๘๕๑
หมวด ๒ สิทธิและหน้าที่ของผู้จำนำและผู้รับจำนำ	๘๕๒—๘๕๙
หมวด ๓ การบังคับจำนำ	๘๖๐—๘๖๗
หมวด ๔ ความระงับสิ้นไปแห่งการจำนำ	๘๖๘
ลักษณะ ๑๔ เก็บของในคลังสินค้า	
หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๘๖๙—๘๗๗
หมวด ๒ ใบรับของคลังสินค้าและประทวนสินค้า	๘๗๘—๘๙๒
ลักษณะ ๑๕ ตัวแทน	
หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๘๙๓—๙๑๗
หมวด ๒ หน้าที่ของตัวแทนต่อตัวการ	๙๑๘—๙๒๓

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔/๑

	มาตรา
หมวด ๑ หน้าที่ของตัวการต่อตัวแทน	๕๒๔–๕๓๑
หมวด ๔ ความรับผิดของตัวการและตัวแทนต่อบุคคลภายนอก	๕๓๒–๕๓๘
หมวด ๕ ความระงับสิ้นไปแห่งสัญญาตัวแทน	๕๓๙–๕๔๕
หมวด ๖ ตัวแทนช่วง	๕๔๖–๕๔๕
หมวด ๗ ตัวแทนรับสั่งของ	๕๔๖
ลักษณ ๑๖ นายหน้า	๕๕๓–๕๖๙
ลักษณ ๑๗ ปรานีปรานอม	๕๖๖–๕๗๑
ลักษณ ๑๘ การพนันและขันต่อ	๕๗๒–๕๗๔
ลักษณ ๑๙ บาญชีเดิรสพัด	๕๗๕–๕๘๓
ลักษณ ๒๐ ประกันภัย	
หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๕๘๔–๕๙๒
หมวด ๒ ประกันวินาศภัย	
ส่วนที่ ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๕๙๓–๑๐๐๗
ส่วนที่ ๒ วิธีเฉภาะกาประกันภัยในการรับขน	๑๐๐๘–๑๐๑๑
ส่วนที่ ๓ ประกันภัยค้ำจุน	๑๐๑๒–๑๐๑๓
หมวด ๓ ประกันมรณภัย	๑๐๑๔–๑๐๒๒
ลักษณ ๒๑ ตั๋วเงิน	
หมวด ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๑๐๒๓–๑๐๓๓

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔/๑

	มาตรา
หมวด ๒ ตั๋วแลกเงิน	
ส่วนที่ ๑ การออกตั๋วแลกเงิน	๑๐๓๔—๑๐๔๖
ส่วนที่ ๒ ผลแห่งตั๋วแลกเงิน	๑๐๔๓—๑๐๕๐
ส่วนที่ ๓ การโอนและสลักหลัง	๑๐๕๑—๑๐๖๕
ส่วนที่ ๔ การรับรอง	๑๐๖๖—๑๐๗๗
ส่วนที่ ๕ ค้ำประกัน	๑๐๗๘—๑๐๘๓
ส่วนที่ ๖ การใช้เงิน	๑๐๘๔—๑๐๙๖
ส่วนที่ ๗ การรับรองฤๅใช้เงินเพราะเชื่อหน้า	
(๑) การรับรองเพราะเชื่อหน้า	๑๐๙๓—๑๑๐๔
(๒) การใช้เงินเพราะเชื่อหน้า	๑๑๐๕—๑๑๑๕
ส่วนที่ ๘ สิทธิไล่เบี้ย	๑๑๑๖—๑๑๓๔
ส่วนที่ ๙ ตั๋วแลกเงินเปนสำรับ	๑๑๓๕—๑๑๓๖
หมวด ๓ ตั๋วสัญญาใช้เงิน	๑๑๔๐—๑๑๙๘
หมวด ๔ เช็ค	
ส่วนที่ ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป	๑๑๙๙—๑๒๑๐
ส่วนที่ ๒ เช็คขีดคร่อม	๑๒๑๑—๑๒๑๓
หมวด ๕ อายุความ	๑๒๑๔—๑๒๑๕
หมวด ๖ ตั๋วเงินปลอม ตั๋วเงินถูกลักและตั๋วเงินหาย	๑๒๑๖—๑๒๒๖

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

บรรพ ๓
เอกเทศสัญญา

ลักษณะ ๑
ซื้อขาย

หมวด ๑
สภาพและหลักสำคัญของสัญญาซื้อขาย

ส่วนที่ ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๔๕๓ อันว่าซื้อขายนั้น เป็นสัญญาซึ่งบุคคลฝ่ายหนึ่ง เรียกว่าผู้ขาย ตกลงจะโอนกรรมสิทธิ์ความเป็นเจ้าของทรัพย์สินให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่าผู้ซื้อ และผู้ซื้อตกปากลงคำจะใช้ราคาทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ขาย

มาตรา ๔๕๔ ทรัพย์สินอันจะขายกันได้นั้นมีดังนี้ คือ

(๑) ทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง อย่างหนึ่ง

(๒) ส่วนทรัพย์สินเฉพาะสิ่งอันได้แบ่งออกแล้วก็ดี ฤๅยังไม่ได้แบ่งก็ดี อย่างหนึ่ง

(๓) ทรัพย์สินที่เป็นประเภท อย่างหนึ่ง

(๔) สิทธิ อย่างหนึ่ง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/๑

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔๘/10

มาตรา ๔๘๕ ความต่อไปนี้ เมื่อกล่าวถึงเวลาซื้อขาย ท่านหมายความว่าเวลาซึ่งทำสัญญาซื้อขายสำเร็จบริบูรณ์

มาตรา ๔๘๖ การซื้อขายของสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้ทำให้ถูกต้องตามกฎหมายและกฎข้อบังคับว่าด้วยการนั้นแล้ว ท่านว่าเป็นโมฆะ

วิธีนี้ให้ใช้ถึงซื้อขายเรือกำปั่น กฺเรือที่มีรวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ–เรือยนต์ที่มีรวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งซื้อขายแพและสัตว์พาหนะด้วย

มาตรา ๔๘๗ ค่าฤชาธรรมเนียมทำสัญญาซื้อขายนั้น ผู้ซื้อผู้ขายใช้เท่ากันทั้งสองฝ่าย

ส่วนที่ ๒ การโอนความเป็นเจ้าของ

มาตรา ๔๘๘ ความเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ขายนั้น ย่อมโอนจากผู้ขายไปยังผู้ซื้อเมื่อสัญญาซื้อขายสำเร็จบริบูรณ์

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/11

มาตรา ๔๕๘ ถ้าสัญญาซื้อขายมีเงื่อนไข ฤๅเงื่อนเวลาบังคับไว้ ท่านว่ากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินไม่โอนไปจนกว่าการจะได้เป็นไปตามเงื่อนไข ฤๅถึงกำหนดเงื่อนเวลานั้น

มาตรา ๔๖๐ ในการซื้อขายทรัพย์สินที่เป็นประเภทนั้น ท่านว่ากรรมสิทธิ์ยังไม่โอนไปจนกว่าจะได้หมาย ฤๅนับ ชั่ง วัด ตวง ฤๅเลือกคัด ฤๅกระทำอย่างอื่นให้รู้แน่นทรัพย์สินอันนั้นแน่นอนแล้ว

ส่วนที่ ๓ คำมั่นในการซื้อขาย

มาตรา ๔๖๑ อันว่าคำมั่นในการซื้อขายนั้น ได้แก่คำเสนอว่าจะขาย ฤๅจะซื้อทรัพย์สิน ระหว่างบุคคลฝ่ายหนึ่งกับอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้เลือกได้ตามอำเภอใจว่าจะทำการซื้อขายนั้นให้สำเร็จลงหรือไป ฤๅงดเสีย

บุคคลฝ่ายที่ได้ทำคำมั่นให้นั้น ชื่อว่าเป็นผู้ให้คำมั่น และคำมั่นนั้นทำให้แก่ผู้ใด ผู้นั้นชื่อว่าเป็นผู้รับคำมั่น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๕๑๓

มาตรา ๔๖๖ ถ้าผู้ซื้อไม่ส่งมอบคำแสดงเจตนาที่จะทำการซื้อขายให้ผู้ขายทราบภายในกำหนดเวลาอันสมควรนับแต่เวลาที่ผู้ขายได้ส่งมอบทรัพย์สินที่ขายให้แก่ผู้ซื้อ หรือภายในกำหนดเวลาที่ตกลงกันไว้ ผู้ขายย่อมเป็นอันหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในการที่จะต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นต่อไป

มาตรา ๔๖๗ ถ้าในคำมั่นได้กำหนดเวลาให้ทำคำบอกกล่าวไว้ แต่ผู้ให้คำมั่นมิได้กำหนดเวลาอันสมควร และเรียกให้ผู้รับคำมั่นตอบภายในเวลาอันสมควรได้ ว่าจะทำการซื้อขายให้สำเร็จลงหรือไม่ ผู้รับคำมั่นไม่ตอบภายในกำหนด ผู้ให้คำมั่นก็เป็นอันหลุดพ้นจากคำมั่น

หมวด ๖

ค่าที่และความรับผิดของผู้ขาย

ส่วนที่ ๑ การส่งมอบ

มาตรา ๔๖๘ ผู้ขายต้องส่งมอบทรัพย์สินที่ขายให้แก่ผู้ซื้อ

มาตรา ๔๖๙ การส่งมอบนั้นจะทำอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ สุดแต่จะทำให้ทรัพย์สินนั้นไปอยู่ในความครอบครองของผู้ซื้อ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/13

๕

มาตรา ๔๖๖ ถ้าในสัญญากำหนดว่า รัพย์สินที่ขายนั้นจะต้องส่งจากที่แห่งหนึ่งไปถึงอีกแห่งหนึ่งไซร้ การส่งมอบย่อมสำเร็จเมื่อได้ส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับซื้อแล้ว

มาตรา ๔๖๗ ทรัพย์สินที่ขายนั้นต้องส่งมอบให้ตามสภาพที่เป็นอยู่ในเวลาซื้อขายกัน

ดูมาตรา 86/14

มาตรา ๔๖๘ ถ้าในสัญญาไม่มีกำหนดเงื่อนเวลาให้ใช้ราคาไซร้ ผู้ขายมีสิทธิจะยึดหน่วงทรัพย์สินที่ขายไว้จนกว่าจะได้ใช้ราคา

มาตรา ๔๖๙ ถ้าผู้ซื้อล้มละลายก่อนส่งมอบทรัพย์สินก็ดี ฤๅผู้ซื้อเป็นคนล้มละลายแล้วในเวลาซื้อขายโดยผู้ขายไม่รู้ก็ดี ฤๅผู้ซื้อกระทำให้หลักทรัพย์ที่ให้ไว้เป็นประกันเสื่อมเสีย ฤๅลดน้อยลงก็ดี ถึงแม้ในสัญญาจะมีกำหนดเงื่อนเวลาให้ใช้ราคา ผู้ขายก็มีสิทธิที่จะยึดหน่วงทรัพย์ซึ่งขายไว้ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Thori Tamra หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๔๗๐ ถ้าหากทรัพย์สินต้องยึดหน่วงอยู่ตามความในมาตราทั้งหลายที่กล่าวมา ผู้ขายจะให้ประกันสำหรับการใช้ราคาแล้วและร้องขอต่อศาลในเวลาใด ๆ เพื่อมีคำสั่งบังคับให้ผู้ซื้อส่งมอบทรัพย์สินนั้นก็ได้

มาตรา ๔๗๑ ถ้าผู้ซื้อผิดนัด ผู้ขายซึ่งได้ยึดหน่วงทรัพย์สินไว้ตามมาตราทั้งหลายที่กล่าวมา อาจจะใช้ทางแก้ต่อไปนี้แทนทางแก้สามัญสำหรับการไม่ชำระหนี้ได้ คือ มีจดหมายบอกกล่าวไปยังผู้ซื้อให้ใช้ราคาและถ้ามีอุปกรณ์ รวมทั้งอุปกรณ์ด้วย ภายในเวลาอันควรซึ่งต้องกำหนดลงไว้ในคำบอกกล่าวนั้นด้วย

ถ้าผู้ซื้อไม่กระทำตามคำบอกกล่าว ผู้ขายอาจนำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดได้

มาตรา ๔๗๒ เมื่อขายทอดตลาดได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใด ให้ผู้ขายหักเอาราคาและอุปกรณ์ที่ค้างชำระแก่ตนจากเงินนั้น แล้วส่งมอบเงินที่เหลือให้แก่ผู้ซื้อโดยพลัน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/16

ส่วนที่ ๒ ความจะต้องรับผิดในการขายของ ชำรุดบกพร่อง

มาตรา ๔๗๓ ถ้าทรัพย์สินที่ขายนั้นชำรุดบกพร่องอย่างหนึ่งอย่างใด เป็นเหตุให้เสื่อมราคา หรือไม่สมแก่ประโยชน์อันมุ่งจะใช้เป็นปรกติก็ดี หรือเสื่อมจากประโยชน์ที่มุ่งหมายโดยสัญญาก็ดี ท่านว่าผู้ซื้อมีทางแก้ตามความที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายนี้ ลักษณการไม่ชำระหนี้

ความที่กล่าวมาในมาตรานี้ใช้ได้ ทั้งที่ผู้ขายรู้หรือไม่รู้ว่าความชำรุดบกพร่องมีอยู่

มาตรา ๔๗๔ ในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้ขายไม่ต้องรับผิด คือ

(๑) ถ้าผู้ซื้อได้รู้แต่ในเวลาซื้อขายแล้วว่ามีความชำรุดบกพร่อง หรือควรจะได้รู้เช่นนั้น หากได้ใช้ความระมัดระวังอันจะพึงหาได้แต่วิญญูชน

(๒) ถ้าความชำรุดบกพร่องเป็นอันเห็นประจักษ์อยู่แล้วในเวลาส่งมอบ และผู้ซื้อรับเอาทรัพย์สินนั้นโดยมิได้อิดเอื้อน

(๓) ถ้าทรัพย์สินนั้นได้ขายทอดตลาด

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๔๗๕ ความจะต้องรับผิดในการชำรุดบกพร่องนั้น ท่านว่าย่อมสิ้นไปโดยอายุความปีหนึ่ง นับแต่เวลาที่ได้พบเห็นความชำรุดบกพร่อง

มาตรา ๔๗๖ เมื่อใดผู้ขายจะต้องรับผิดในความชำรุดบกพร่องแห่งทรัพย์สินที่ขายไป ผู้ซื้อชอบที่จะยึดหน่วงราคาส่วนที่ยังไม่ได้ใช้ให้แก่ผู้ขายไว้ได้ แต่ผู้ขายจะร้องขอต่อศาลในเวลาใด ๆ เพื่อให้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังจะกล่าวต่อไปนี้ก็ได้ คือ

(๑) จำกัดการใช้สิทธิอันนี้ไว้เพียงเฉพาะส่วนราคาซึ่งศาลเห็นว่าเป็นจำนวนพอคุ้มกับการคืนทรัพย์ ฤๅพอกับค่าทดแทนซึ่งผู้ขายจะต้องส่งชำระแก่ผู้ซื้อ ฤๅ

(๒) สั่งให้ผู้ซื้อใช้ราคา ในเมื่อผู้ขายให้ประกันเพื่อการคืนทรัพย์ ฤๅใช้ค่าทดแทนในภายหลังนั้น

ส่วนที่ ๓ ความจะต้องรับผิดในการรอนสิทธิ

มาตรา ๔๗๗ หากว่าบุคคลผู้ใดมาก่อการรบกวนขัดสิทธิของผู้ซื้อ ในอันจะครองทรัพย์สินโดยปรกติสุข เพราะบุคคลผู้นั้นมีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่ได้ซื้อขายกันนั้นอยู่ในเวลาซื้อขายก็ดี เพราะได้สิทธิเช่นนั้นแต่ผู้ขายในภายหลังก็ดี ท่านว่าผู้ขายจะต้องรับผิดในผลอันนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๔๗๘ ถ้าสิทธิของผู้ก่อการรบกวนรู้อยู่แล้วในเวลาซื้อขาย ท่านว่าผู้ขายไม่ต้องรับผิด

มาตรา ๔๗๙ เมื่อใดการรบกวนขัดสิทธินั้นเกิดเป็นคดีขึ้นระหว่างผู้ซื้อและบุคคลภายนอก ผู้ซื้อชอบที่จะร้องให้ศาลเรียกผู้ขายเข้าเป็นจำเลยร่วมฤๅเป็นโจทย์ร่วมกับผู้ซื้อในคดีนั้นได้

มาตรา ๔๘๐ ถ้าผู้ขายเห็นเป็นการสมควร จะสอดเข้าไปในคดีเพื่อปฏิเสธการเรียกร้องของบุคคลภายนอก ก็ชอบที่จะทำได้ด้วย

มาตรา ๔๘๑ เมื่อใดผู้ขายเข้าเป็นคู่ความในคดีด้วย ให้ศาลพิพากษาวินิจฉัยตามรูปความระหว่างผู้ซื้อและบุคคลภายนอก ทั้งวินิจฉัยถึงความที่ผู้ขายจะต้องรับผิดต่อผู้ซื้อด้วย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๙๘/๑๑

มาตรา ๔๘๒ ถ้าการที่บุคคลภายนอกเรียกร้องเป็นผลให้ทรัพย์สินซึ่งซื้อขายกันนั้นหลุดไปจากผู้ซื้อทั้งหมดไซร้ ผู้ซื้อชื่อว่าถูกรอนสิทธิสิ้นเชิง

ถ้าว่าทรัพย์สินซึ่งซื้อขายกันหลุดไปจากผู้ซื้อแต่บางส่วน ฤๅว่าทรัพย์สินนั้นต้องศาลแสดงว่าตกอยู่ในบังคับแห่งสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นเหตุให้ทรัพย์สินนั้นเสื่อมเสียราคา ฤๅไม่สมแก่ประโยชน์ที่จะใช้ไซร้ ผู้ซื้อชื่อว่าถูกรอนสิทธิแต่โดยส่วน

มาตรา ๔๘๓ เมื่อใดผู้ขายจะต้องรับผิดในการที่ผู้ซื้อถูกรอนสิทธิสิ้นเชิง ฤๅแต่โดยส่วนก็ดี ท่านว่าผู้ซื้อมีทางแก้ตามความที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายนี้ ลักษณการไม่ชำระหนี้

มาตรา ๔๘๔ ถ้อสังหาริมทรัพย์ต้องศาลแสดงว่าตกอยู่ในบังคับแห่งภาระจำยอมโดยกฎหมายไซร้ ท่านว่าผู้ขายไม่ต้องรับผิดเว้นไว้แต่ผู้ขายจะได้รับรองไว้ในสัญญาว่าทรัพย์สินนั้นปลอดจากภาระจำยอมอย่างใด ๆ ทั้งสิ้น ฤๅปลอดจากภาระจำยอมอันนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๘๘/๒๐

มาตรา ๔๘๕ ถ้าเกิดคดีเกี่ยวข้องด้วยบุคคลภายนอก ผู้ซื้อชอบที่จะยึดหน่วงราคาไว้ได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๘๖

มาตรา ๔๘๖ ถ้าผู้ขายไม่ได้เป็นคู่ความในคดีเดิม ๆ แต่ผู้ซื้อได้ปรานีปรานอมกับบุคคลภายนอก ๆ ยอมตามสู้บุคคลภายนอกเรียกร้องนั้น ความรับผิดของผู้ขายย่อมสิ้นไปโดยอายุความสามเดือน นับแต่วันคำพิพากษาในคดีเดิมถึงที่สุด ๆ นับแต่วันปรานีปรานอม ๆ วันที่ยอมตามบุคคลภายนอกเรียกนั้น

มาตรา ๔๘๗ ผู้ขายไม่ต้องรับผิดในการรอนสิทธิ เมื่อกรณีเป็นดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) ถ้าไม่มีการพ้อะคดี และผู้ขายพิสูจน์ได้ว่าสิทธิของผู้ซื้อได้สูญไปโดยความผิดของผู้ซื้อเอง ๆ

(๒) ถ้าผู้ซื้อไม่ได้เรียกผู้ขายเข้ามาในคดี และผู้ขายพิสูจน์ได้ว่า ถ้าได้เรียกเข้ามาคดีฝ่ายผู้ซื้อจะชนะ ๆ

(๓) ถ้าผู้ขายได้เข้ามาในคดี แต่สามารถยกข้อเรียกร้องของผู้ซื้อเสียเพราะความผิดของผู้ซื้อเอง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔๒/๒๑

แต่อย่างไรก็ดี ถ้าผู้ขายถูกศาลหมายเรียกให้เข้ามาในคดี และไม่ยอมเข้าว่าคดีร่วมเป็นจำเลย ถูกร่วมเป็นโจทย์กับผู้ซื้อไซร้ ผู้ขายย่อมต้องรับผิด

ส่วนที่ ๔ ข้อสัญญาว่าจะไม่ต้องรับผิด

มาตรา ๔๘๘ คู่สัญญาซื้อขายจะตกลงกันว่า ผู้ขายไม่ต้องรับผิดในอย่างหนึ่งอย่างใดในการที่ขายสินค้านั้นมิได้

มาตรา ๔๘๙ ข้อสัญญาว่าจะไม่ต้องรับผิดนั้น ย่อมไม่คุ้มผู้ขายให้พ้นจากการต้องส่งเงินคืนตามราคา เว้นแต่จะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในข้อสัญญา

มาตรา ๔๙๐ ข้อสัญญาว่าจะไม่ต้องรับผิดนั้น ไม่อาจคุ้มความรับผิดของผู้ขายในผลแห่งการที่กล่าวต่อไปนี้

(๑) ข้อความจริงซึ่งผู้ขายได้รู้อยู่ในเวลาซื้อขาย และปกปิดเสีย

(๒) สิทธิซึ่งผู้ขายมีก่อนโอนให้ผู้ซื้อ อันเป็นประโยชน์ แก่บุคคลภายนอกภายหลังการซื้อขายนั้น

๔๓

หมวด ๑
หน้าที่ของผู้ซื้อ

มาตรา ๔๘๐ ผู้ซื้อจำต้องรับมอบทรัพย์สินที่ตนได้รับซื้อ และใช้ราคาตามบทแห่งประมวลกฎหมายนี้ ลักษณะนี้

มาตรา ๔๘๖ ราคาทรัพย์ที่ขายนั้นอาจจะกำหนดไว้ในสัญญา ฤๅอนุมานได้จากข้อความในสัญญา ฤๅจากพฤติการแห่งคดีนั้น

มาตรา ๔๘๐ การวางหลักทรัพย์ให้เป็นประกันนั้น ไม่นับว่าเสมอด้วยใช้ราคา

มาตรา ๔๙๒ ถึง ๔๙๓ ยกเลิก พ.ร.บ. ๒๕๓๕

หมวด ๔
การซื้อขายเฉภาะบางอย่าง

ส่วนที่ ๑ ขายฝาก

มาตรา ๔๙๔ ขายฝากนั้น คือสัญญาซื้อขายอันกรรมสิทธิ์แห่งทรัพย์สินตกไปยังผู้ซื้อ โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ขายอาไถ่ทรัพย์นั้นคืนได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/93

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔/23

๑๔

มาตรา ๔๘๕ การขายฝากนั้น ถ้าไม่ได้ทรัพย์ภายในเวลาที่กำหนดในสัญญาก็ดี ฤๅภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ก็ดี ท่านให้ถือว่ากรรมสิทธิ์แห่งทรัพย์สินนั้นตกแก่ผู้ซื้อเป็นเด็ดขาดตั้งแต่เวลาซื้อขาย

มาตรา ๔๘๖ การขายฝากนั้น คู่สัญญาจะตกลงกันไม่ให้ผู้ซื้อจำหน่ายทรัพย์สินที่ขายฝากก็ได้ ถ้าและผู้ซื้อจำหน่ายทรัพย์สินนั้นฝ่าฝืนสัญญาไซร้ ก็ต้องรับผิดต่อผู้ขายในความเสียหายใด ๆ อันเกิดแต่การนั้น

มาตรา ๔๘๗ การขายฝากอสังหาริมทรัพย์นั้นถ้าไม่ได้ทำหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานผู้เป็นเจ้าหน้าที่แล้ว ท่านว่าเป็นโมฆะ

วิธีนี้ให้ใช้ถึงการขายฝากเรือกำปั่น ฤๅเรือที่มีรวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป และเรือกลไฟ เรือยนต์ที่มีรวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย

มาตรา ๔๘๘ ท่านไม่ให้ใช้สิทธิไถ่ทรัพย์ซึ่งขายฝากเมื่อพ้นเวลาดังกล่าวต่อไปนี้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/24

๔๕

(๑) ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์ กำหนดสิบปีนับแต่เวลาซื้อขาย

(๒) ถ้าเป็นสังหาริมทรัพย์ กำหนดปีหนึ่งนับแต่เวลาซื้อขาย

มาตรา ๔๕๙ ถ้าในสัญญามีกำหนดเวลาไถ่เกินไปกว่าซึ่งกล่าวมาในมาตราก่อนไซร้ ท่านให้ลดเวลาลงมาเป็นสิบปีและปีหนึ่งตามประเภททรัพย์

มาตรา ๔๖๐ ถ้าในสัญญานี้กำหนดเวลาต่ำกว่าสิบปีฤๅปีหนึ่งไซร้ ตามประเภททรัพย์ ท่านว่าหาอาจจะขยายเวลานั้นในภายหลังได้ไม่ ก่า

มาตรา ๔๖๑ สิทธิในการไถ่ทรัพย์สินนั้น ใช้ได้แต่บุคคลเหล่านี้ คือ จะพึง

(๑) ผู้ขายเดิม ฤๅทายาทของผู้ขายเดิม ฤๅ

(๒) ผู้รับโอนสิทธินั้น ฤๅ

(๓) บุคคลซึ่งในสัญญายอมไว้โดยเฉพาะว่าให้เป็นผู้ไถ่ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/25

มาตรา ๕๐๒ สิทธิในการไถ่ทรัพย์สินนั้นให้ ใช้ได้เฉพาะต่อบุคคลเหล่านี้ คือ

(๑) ผู้ซื้อเดิม ฤๅทายาทของผู้ซื้อเดิม ฤๅ

(๒) ผู้รับโอนทรัพย์สิน ฤๅรับโอนสิทธิเหนือทรัพย์สินนั้น แต่ในข้อนี้ถ้าเป็นสังหาริมทรัพย์ จะใช้สิทธิได้ต่อเมื่อผู้รับโอนได้รู้ในเวลาโอน ว่าทรัพย์สินตกอยู่ในบังคับแห่งสิทธิไถ่คืน

มาตรา ๕๐๓ สินไถ่นั้นถ้าไม่ได้กำหนดกันไว้ว่าเท่าใดไซร้ ท่านให้ไถ่ตามราคาที่ขายฝาก

มาตรา ๕๐๔ ค่าฤชาธรรมเนียมการขายฝากซึ่งผู้ซื้อได้ออกไปนั้น ผู้ไถ่ต้องใช้ให้แก่ผู้ซื้อพร้อมกับสินไถ่

ส่วนค่าฤชาธรรมเนียมการไถ่ทรัพย์นั้นให้ผู้ไถ่เป็นผู้ใช้

มาตรา ๕๐๕ ทรัพย์สินซึ่งไถ่นั้นท่านว่าต้องส่งคืนตามสภาพที่เป็นอยู่ในเวลาไถ่

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๕๐๖ ทรัพย์สินซึ่งได้นั้น ท่านว่าบุคคลผู้ได้ย่อมได้รับคืนไปโดยปลอดจากสิทธิใด ๆ ซึ่งผู้ซื้อเดิม ธุรกิจรวม ธุรกิจรับโอนหรือผู้ซื้อเสียก่อให้เกิดขึ้นก่อนเวลาได้ ~~แต่ถ้าบุคคลผู้ใดได้ทรัพย์สินใดมาโดยการขายทอดตลาดในที่สาธารณะ หรือจากพ่อค้าขายของชนิดนั้น ท่านว่าเจ้าของจะติดตามเอาคืนโดยไม่ใช้ราคาที่ตนได้ไปนั้นมิได้~~

ส่วนที่ ๒ ขายตามตัวอย่าง ขายเมื่อชอบ

มาตรา ๕๐๗ ในการขายตามตัวอย่างนั้น ผู้ขายจำต้องส่งมอบทรัพย์สินให้ตรงตามตัวอย่าง

~~ถ้าตัวอย่างมีมากกว่าหนึ่งอย่าง และมิได้ตกลงกันไว้ว่าจะให้ส่งมอบอย่างใดอย่างหนึ่ง ท่านว่าผู้ขายจะส่งมอบอย่างใดก็ได้~~

มาตรา ๕๐๘ ความเสี่ยงต้องรับผิดในการส่งของไม่ตรงตามตัวอย่างนั้น สิ้นไปโดยอายุความปีหนึ่งนับแต่เวลาส่งมอบ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/89

๑๙

มาตรา ๕๐๙ อันว่าซื้อขายเผื่อชอบนั้น คือการซื้อขายกันโดยมีเงื่อนไขว่าให้ผู้ซื้อได้มีโอกาสตรวจดูทรัพย์สินก่อนรับซื้อ

มาตรา ๕๑๐ การตรวจดูทรัพย์สินนั้น ถ้าไม่ได้กำหนดเวลากันไว้ ผู้ขายอาจกำหนดเวลาอันสมควร และบอกกล่าวแก่ผู้ซื้อให้ตอบภายในกำหนดนั้นได้ว่าจะรับซื้อฤๅไม่

มาตรา ๕๑๑ ทรัพย์สินอันผู้ซื้อจะพึงตรวจดูก่อนผู้ขายส่งมอบนั้น ถ้าผู้ซื้อไม่รับซื้อภายในเวลาที่กำหนดในสัญญาก็ดี ในคำบอกกล่าวของผู้ขายก็ดี ท่านว่าสัญญาซื้อขายนั้นก็เป็นอันระงับไป

มาตรา ๕๑๒ เมื่อทรัพย์สินนั้นได้ส่งมอบแก่ผู้ซื้อเพื่อให้ตรวจดูแล้ว การซื้อขายย่อมเป็นอันสมบูรณ์ในประการต่อไปนี้ คือ

(๑) ถ้าผู้ซื้อมิได้บอกกล่าวว่าไม่ยอมรับซื้อภายในเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาฤๅคำบอกกล่าว ฤๅ

(๒) ถ้าผู้ซื้อไม่ส่งทรัพย์สินคืนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวนั้น ฤๅ

(๓) ถ้าผู้ซื้อมาใช้ราคาทรัพย์สินนั้นสิ้นเชิง ฤๅแต่บางส่วน ฤๅ

(๔) ถ้าผู้ซื้อจำหน่ายฤๅให้ทรัพย์สินนั้นโดยประการอื่น นอกจากเพื่อประโยชน์ที่จะตรวจดู

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/88

ส่วนที่ ๔ ขายโดยจำนวนนับ โดยปริมาณ โดยน้ำหนัก ฤๅโดยวัดดวง

มาตรา ๕๑๓ อันว่าขายโดยจำนวนนับ โดยปริมาณ โดยน้ำหนัก ฤๅโดยวัดดวงนั้น คือการซื้อขายซึ่งไม่ได้กำหนดราคารวมยอด เป็นแต่ว่าราคาซื้อขายกันหน่วยละเท่านั้นเท่านี้

มาตรา ๕๑๔ ถ้าซื้อขายทรัพย์สินว่าราคากันเป็นหน่วย และได้ระบุยอดจำนวนไว้ในสัญญาไซร้ หากว่าขาดตกบกพร่อง ฤๅล้ำจำนวนไป ท่านให้บังคับโดยวิธีอันจะกล่าวต่อไปนี้

มาตรา ๕๑๕ ในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

ถ้าหากทรัพย์ขาดตกบกพร่อง ฤๅล้ำไม่กว่าร้อยละห้าแห่งยอดจำนวนเนื้อที่ซึ่งระบุไว้ในสัญญา ผู้ซื้อจำต้องรับเอาทรัพย์ไว้และใช้ราคาเป็นหน่วยตามส่วน

ถ้าหากทรัพย์ขาดตกบกพร่อง ฤๅล้ำกว่าร้อยละห้า ผู้ซื้อจะรับเอาทรัพย์ไว้และใช้ราคาตามส่วน ฤๅจะเรียกให้เพิกถอนสัญญาก็ได้ตามแต่จะเลือก

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๒๐

มาตรา ๕๑๖ ในการซื้อขายสังหาริมทรัพย์

ถ้าหากทรัพย์ขาดตกบกพร่อง ผู้ซื้อจำต้องรับเอาทรัพย์ไว้และใช้ราคาตามส่วน แต่ถ้าขาดตกบกพร่องจนถึงขนาด ซึ่งจะห้ามใจผู้ซื้อมิให้เข้าทำสัญญาเสียแต่ต้นมือแล้วดังนี้ ผู้ซื้ออาจเรียกให้เพิกถอนสัญญาซื้อขายนั้นได้

ถ้าหากทรัพย์ล้ำจำนวน ผู้ซื้อชอบที่จะไม่ยอมรับเอาส่วนซึ่งเกินนั้นได้ แต่ถ้ายอมรับเอาไว้ ผู้ซื้อก็จำต้องใช้ราคาตามส่วน

มาตรา ๕๑๗ ความจะต้องรับผิดในการที่ทรัพย์ขาดตกบกพร่องฤๅล้ำจำนวนนั้น ย่อมสิ้นไปโดยอายุความปีหนึ่งนับแต่เวลาส่งมอบ

ส่วนที่ ๓ ขายทอดตลาด

มาตรา ๕๑๘ การขายทอดตลาดย่อมบริบูรณ์เมื่อผู้ทอดตลาดแสดงความตกลงด้วยเคาะไม้ ฤๅด้วยกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาด

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/36

มาตรา ๕๑๙ ผู้ซื้อในการขายทอดตลาดจะต้องทำตามคำโฆษณาบอกขาย และตามความข้ออื่นๆ ซึ่งผู้ทอดตลาดได้แถลงก่อนเคาะการสู้ราคาทรัพย์สินเฉภาะรายไป

มาตรา ๕๒๐ ท่านห้ามมิให้ผู้ทอดตลาดเข้าสู้ราคาในการทอดตลาดซึ่งตนเป็นผู้อำนวยการเอง

มาตรา ๕๒๑ ท่านห้ามมิให้ผู้ขายเข้าสู้ราคาเอง ฤาใช้ให้ผู้อื่นเข้าสู้ราคาแทนตน เว้นแต่จะได้แถลงไว้โดยเฉภาะในคำโฆษณาบอกการทอดตลาดนั้น ว่าผู้ขายถือสิทธิที่จะเข้าสู้ราคาด้วย

มาตรา ๕๒๒ เมื่อใดผู้ทอดตลาดเห็นว่าราคาซึ่งมีผู้สู้สูงสุดนั้นยังไม่เพียงพอ ผู้ทอดตลาดอาจถอนทรัพย์สินจากการทอดตลาดได้

มาตรา ๕๒๓ ผู้สู้ราคาพ้นความผูกพันในราคาซึ่งตนสู้แต่ขณะเมื่อมีผู้อื่นสู้ราคาสูงขึ้นไป ไม่ว่าการที่ผู้อื่นสู้นั้นจะสมบูรณ์มิสมบูรณ์ประการใด อีกประการหนึ่งเมื่อใดถอนทรัพย์สินรายนั้นจากการทอดตลาด ผู้สู้ราคาก็พ้นความผูกพันแต่ขณะที่ถอนนั้นดุจกัน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/31

มาตรา ๕๒๔ ผู้สู้ราคาสูงสุดต้องใช้ราคาเป็นเงินสดเมื่อการซื้อขายบริบูรณ์ ฤๅตามเวลาที่กำหนดไว้ในคำโฆษนาบอกขาย

มาตรา ๕๒๕ ถ้าผู้สู้ราคาสูงสุดละเลยเสียไม่ใช้ราคาไซร้ ท่านให้ผู้ทอดตลาดเอาทรัพย์สินนั้นออกขายอีกซ้ำหนึ่ง ถ้าและได้เงินเป็นจำนวนสุทธิไม่คุ้มราคาและค่าขายทอดตลาดชั้นเดิม ผู้สู้ราคาเดิมคนนั้นต้องรับผิดในส่วนที่ขาด

มาตรา ๕๒๖ ถ้าเงินรายได้ในการทอดตลาดส่วนหนึ่งส่วนใดค้างชำระอยู่เพราะเหตุผู้ทอดตลาดละเลยไม่บังคับตามบทในมาตรา ๕๒๔ ฤๅมาตรา ๕๒๕ ไซร้ ท่าเว่าผู้ทอดตลาดจะต้องรับผิด

โจทก์/๑/55

ลักษณ ๒

แลกเปลี่ยน

มาตรา ๕๒๗ อันว่าแลกเปลี่ยนนั้น คือสัญญาซึ่งคู่สัญญาต่างตกลงจะโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินอันมิใช่ตัวเงิน ให้กันและกัน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๖/32

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๕๒๘ บทบัญญัติทั้งหลายในลักษณะซื้อขายนั้น ท่านให้ใช้ถึงการแลกเปลี่ยนด้วย โดยให้ถือว่าผู้เป็นคู่สัญญาแลกเปลี่ยนเป็นผู้ขายในส่วนทรัพย์สินซึ่งตนได้ส่งมอบ และเป็นผู้ซื้อในส่วนทรัพย์สินซึ่งตนได้รับในการแลกเปลี่ยนนั้น

มาตรา ๕๒๙ ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งในสัญญาแลกเปลี่ยนตกลงจะโอนเงินเพิ่มเข้ากับทรัพย์สินสิ่งอื่น ให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งไซร้ บททั้งหลายอันว่าด้วยราคาในลักษณะซื้อขายนั้น ให้ใช้ถึงเงินเช่นว่านั้นด้วย

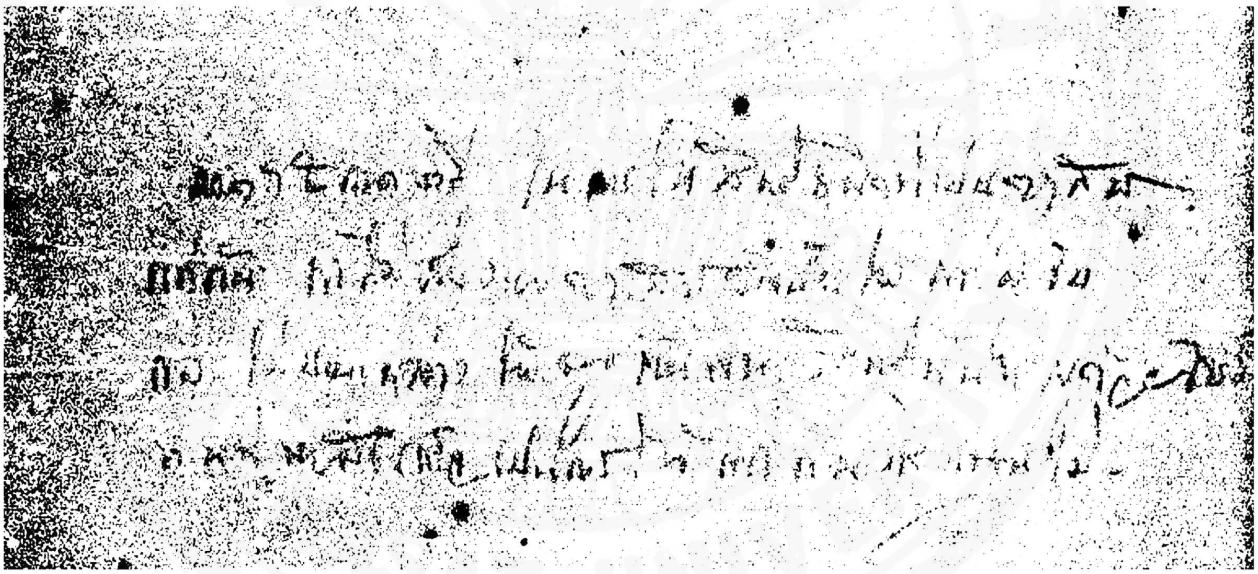
ลักษณะ ๓
ให้

มาตรา ๕๓๐ อันว่าให้นั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้ให้ [redacted]โอนทรัพย์สินของตนให้โดยเสนหาแก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับ และผู้รับ[redacted]รับเอาทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๕๓๑ การให้นั้นจะทำด้วยประดหนี้ให้แก่ผู้รับ ฤๅด้วยชำระหนี้ซึ่งผู้รับค้างชำระอยู่ก็ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shion Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/34

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/34

มาตรา ๕๓๒ การที่ทายาทคนหนึ่งบาสละมฤดก ฤๅสละส่วนของคนที่จะได้ในมฤดกนั้น ไม่นับว่าเปนการให้แก่ทายาทคนอื่น ๆ

มาตรา ๕๓๓ การให้ทรัพย์สินสิ่งซึ่งซื้อขายกันต้องทำเอกสารต่อพนักงานนั้นถ้ามิได้ทำหนังสือต่อหน้าพนักงานผู้เปนเจ้าน่าที่ไซร้ ท่านว่าเปนโมฆะ

มาตรา ๕๓๔ ถ้าได้ให้ทรัพย์สินด้วยทำหนังสือต่อหน้าพนักงานผู้เปนเจ้าน่าที่แล้ว และผู้ให้ไม่ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่ผู้รับไซร้ ท่านว่าผู้รับชอบที่จะเรียกให้ส่งมอบตัวทรัพย์สิน ฤๅราคาแทนทรัพย์สินนั้นได้ แต่ไม่ชอบที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยอีกได้

มาตรา ๕๓๕ การให้ทรัพย์สินสิ่งซึ่งซื้อขายกันไม่ต้องทำเอกสารต่อพนักงานนั้น ท่านว่าย่อมบริบูรณ์ต่อเมื่อส่งมอบทรัพย์สินที่ให้นั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๕๓๖ ถ้าตกลงกันว่าทรัพย์สินที่ให้จะพึงส่งมอบเป็นงวด ๆ ท่านว่าผู้ให้จะเลิกการให้ทรัพย์สินเสียแต่งวดใด ๆ ข้างน่ากิให้ทำได้

อนึ่งถ้าผู้ให้ตาย การให้ในงวดข้างน่าก็ย่อมเป็นอันสิ้นไป

มาตรา ๕๓๗ ผู้ให้ไม่ต้องรับผิดในการเสียหายอันเกิดแก่ผู้รับด้วยความชำรุดบกพร่องในทรัพย์สินที่ให้ เว้นแต่ผู้ให้จะได้รู้ในเวลาทำสัญญาว่าทรัพย์สินนั้นเกลือกจะก่อให้เกิดเสียหายแก่ผู้รับ และปกปิดความนั้นเสียไม่ให้ผู้รับรู้

มาตรา ๕๓๘ ผู้ให้ไม่ต้องรับผิดในการเสียหายอันเกิดแก่ผู้รับเพราะถูกรอนสิทธิดังกล่าวในมาตรา ๔๗๒ ว่าด้วยซื้อขาย เว้นแต่ผู้ให้จะได้รู้ในเวลาทำสัญญาว่ามูลแห่งการรอนสิทธิเช่นนั้นมีอยู่และปกปิดความนั้นเสียไม่ให้ผู้รับรู้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/36

มาตรา ๕๓๙ เมื่อใดผู้ให้จะต้องรับผิดในการเสียหายอันเกิดแก่ผู้รับเนื่องแต่ความชำรุดบกพร่องในทรัพย์สินที่ให้ก็ดี เนื่องแต่การรอนสิทธิก็ดี ท่านให้ยกเอาบทมาตรา ๔๗๕, ๔๗๖, ๔๘๐, ๔๘๑ และ ๔๘๔ ว่าด้วยซื้อขายมาปรับคดี อนุโลมตามควรแก่บทนั้น ๆ

มาตรา ๕๔๐ ถ้าการให้นั้นมีเงื่อนไขอยู่ด้วยว่าผู้รับจะพึงส่งสินใช้แก่ผู้ให้ก็ดี แก่บุคคลภายนอกก็ดี ท่านว่าการให้เช่นนั้นตกอยู่ในบังคับแห่งค่าภาระติดพัน

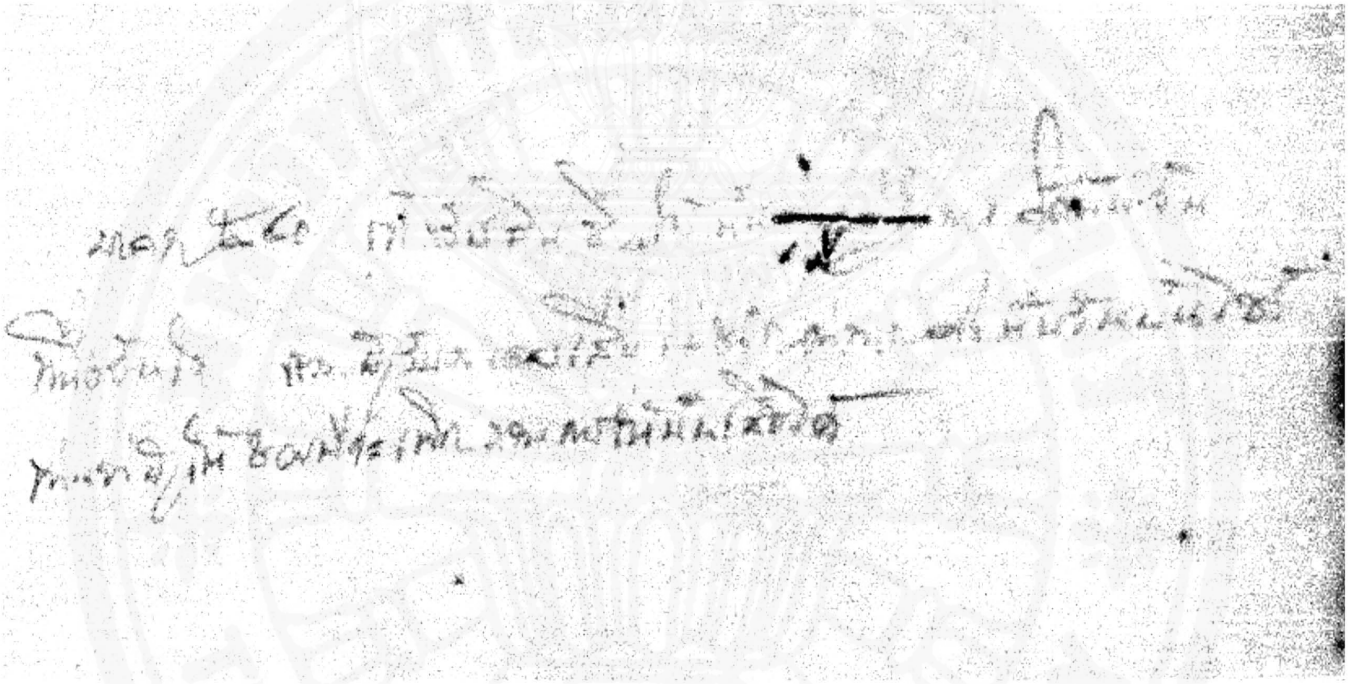
มาตรา ๕๔๑ ถ้าผู้รับละเลยเสียไม่ชำระค่าภาระติดพัน ผู้ให้ชอบที่จะเพิกถอนการให้นั้นเสียได้

มาตรา ๕๔๒ ถ้าค่าภาระติดพันนั้นจะพึงชำระแก่บุคคลภายนอก ท่านว่าบุคคลภายนอกผู้นั้นชอบที่จะเรียกเอาจากผู้ให้ได้

มาตรา ๕๔๓ ถ้าค่าภาระติดพันนั้นเป็นสาธารณประโยชน์ ท่านว่ารัฐบาลชอบที่จะเรียกให้ชำระได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔๘/๕๙

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

84/30

มาตรา ๕๔๔ ถ้าทรัพย์สินที่ให้มีราคาไม่พอกับการที่จะชำระค่าภาระติดพันใช่ไร ท่านว่าผู้รับจำต้องชำระแต่เพียงเท่าราคาทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๕๔๕ ถ้าการให้ตกอยู่ในบังคับแห่งค่าภาระติดพัน ท่านว่าผู้ให้จะต้องรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่องฤาเพื่อการรอนสิทธินั้นอย่างเช่นเดียวกันกับคนขายรับผิดของผู้ขาย แต่ท่านจำกัดไว้ว่าไม่เกินจำนวนค่าภาระติดพัน

มาตรา ๕๔๖ ถ้าผู้รับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำให้ผู้ให้ตายโดยเจตนาและโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายใช่ไร ท่านว่าทายาทของผู้ให้ชอบที่จะร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนการให้นั้นเสียได้

มาตรา ๕๔๗ ในกรณีเช่นกล่าวมาในมาตราก่อน สิทธิของทายาทที่จะเรียกให้เพิกถอนการให้นั้น ย่อมระงับสิ้นไปโดยอายุความหกเดือนนับแต่วันพิพากษาคดีถึงที่สุด

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/39

Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) 16/02/2563

36/40

มาตรา ๕๔๗ ถ้าผู้รับพยายามจะกระทำให้ผู้ให้ตายโดยเจตนาและโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ท่านว่าผู้ให้ชอบที่จะร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนการให้นั้นเสียได้

มาตรา ๕๔๘ ทายาทของผู้ให้จะถือเอาประโยชน์แห่งการฟ้องร้องดังกล่าวในมาตรา ๕๔๗ นั้นก็ได้ เว้นแต่ผู้ให้จะได้ให้อภัยในความผิดนั้นเสียแล้ว

มาตรา ๕๕๐ สิทธิของทายาทที่จะเรียกให้เพิกถอนการให้นั้นย่อมระงับสิ้นไปโดยอายุความหกเดือนนับแต่วันมรณะของผู้ให้

อนึ่งท่านห้ามมิให้ฟ้องคดีเมื่อพ้นสิบปีภายหลังการพยายามทำร้ายนั้น

มาตรา 549 ผู้ 550 ๑๐๑ ๒๕๓๑

มาตรา ๕๕๑ การให้อันจะให้เป็นผลต่อเมื่อผู้ให้ตายนั้น ท่านให้บังคับด้วยบทกฎหมายว่าด้วยมรดกและพินัยกรรม

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/41

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/42

ลักษณ ๔

เช่าทรัพย์

หมวด ๑

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๕๕๒ อันว่าสัญญาเช่าทรัพย์สิน คือ สัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้ให้เช่า ตกลงให้บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้เช่า ได้ใช้ฤๅได้รับประโยชน์ในทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่งชั่วระยะเวลาอันมีจำกัด และผู้เช่าตกลงจะให้ค่าเช่าเพื่อการนั้น เรียกว่าค่าเช่า

มาตรา ๕๕๓ เช่าซื้อสังหาริมทรัพย์ หากมิได้ทำเป็นหนังสือท่านว่าเป็นโมฆะ

อนึ่งถ้าเช่าซื้อกันมีกำหนดเกินสามปีขึ้นไป และมิได้จดทะเบียนต่อพนักงานผู้เป็นเจ้าหน้าที่ด้วย ท่านก็ว่าเป็นโมฆะ

มาตรา ๕๕๔ ค่าฤชาธรรมเนียมทำสัญญาเช่านั้น คู่สัญญาฝ่ายออกใช้เสมอกันทั้งสองฝ่าย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๕๔๕ ค่าเช่านั้นจะใช้กันเป็นตัวเงิน ฤาเป็นทรัพย์สินอย่างอื่น ฤาจะเป็นส่วนแบ่งออกผลอันเกิดแต่ทรัพย์สินที่เช่านั้นก็ได้

มาตรา ๕๔๖ ท่านห้ามมิให้ทำสัญญาเช่าต่อกันเป็นกำหนดเวลาเกินกว่าสามสิบปี

มาตรา ๕๔๗ สัญญาเช่าอันใดที่ทำเป็นกำหนดเกินกว่าสามสิบปี ท่านว่าระยะเวลาอันเกินกำหนดสามสิบปีนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา ๕๔๘ สัญญาเช่านั้นจะทำกันเป็นกำหนดว่าตลอดอายุของผู้ให้เช่าฤาของผู้เช่าก็ให้ทำได้

มาตรา ๕๔๙ บุคคลหลายคนมีกรรมสิทธิ์ร่วมกันในทรัพย์อันเดียวกัน อาศัยสัญญาเช่าต่างราย ท่านว่าทรัพย์สินตกไปอยู่ในเงื่อนไขแห่งผู้เช่าคนใดคนหนึ่งด้วยอายุแห่งทรัพย์นั้น คนนั้นมีสิทธิยิ่งกว่าคนอื่น ๆ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/49

มาตรา ๕๖๐ บุคคลหลายคนเรียกร้องเอาอสังหาริมทรัพย์อันเดียวกันอาศัยมูลสัญญาเช่าต่างราย ท่านให้วินิจฉัยดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าการเช่านั้นเป็นประเภทซึ่งมิได้บังคับไว้โดยกฎหมายว่าต้องจดทะเบียน ท่านให้ถือว่าผู้เช่าซึ่งได้ทรัพย์ไปไว้ในเงื้อมมือก่อนด้วยการเช่านั้น มีสิทธิยิ่งกว่าคนอื่น ๆ

(๒) ถ้าการเช่าทุก ๆ รายเป็นประเภทซึ่งบังคับไว้โดยกฎหมายว่าต้องจดทะเบียน ท่านให้ถือว่าผู้เช่าซึ่งได้จดทะเบียนการเช่าของคนก่อนนั้นมีสิทธิยิ่งกว่าคนอื่น ๆ

(๓) ถ้าการเช่ามีทั้งประเภทซึ่งต้องจดทะเบียนและประเภทซึ่งไม่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายบังคับอยู่ไซร้ ท่านว่าผู้เช่าคนที่ได้จดทะเบียนการเช่าของคนนั้นมีสิทธิยิ่งกว่า เว้นแต่ผู้เช่าคนอื่นจะได้ทรัพย์สินนั้นไปไว้ในเงื้อมมือด้วยการเช่าของตน เสียแต่ก่อนวันจดทะเบียนนั้นแล้ว

ม.๖๐ วรรค ๒ } ดูหน้า 86/46
ม.๖๐ วรรค ๓ }

หมวด ๒

น่าที่และความจะต้องรับผิดของผู้ให้เช่า

[redacted]

มาตรา ๕๖๑ การส่งมอบทรัพย์สินซึ่งให้เช่านั้น ท่านให้บังคับด้วยบทแห่งประมวลกฎหมายนี้ ในลักษณะซื้อขาย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/46

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/69

มาตรา ๕๖๒ ผู้ให้เช่าจำต้องส่งมอบทรัพย์สินซึ่งให้เช่าในสภาพที่เหมาะแก่ประโยชน์อันมุ่งจะใช้ตามปรกติ ฤามุ่งจะใช้ฉภาะการดังปรากฏไว้ในสัญญา

มาตรา ๕๖๓ ระหว่างเวลาที่มีสัญญาเช่าแก่กันอยู่ ผู้ให้เช่าจำต้องซ่อมแซมและรักษาทรัพย์สินซึ่งให้เช่านั้นไว้ให้คงดีตลอดไป

ถ้าเป็นเรือนอยู่ ฤาโรงเรือนอย่างอื่น ๆ การซ่อมแซมรักษาดังว่านี้อย่างน้อยต้องรวมทั้งการซ่อมแซมหลังคา เสา ฝา และพื้น [redacted] ในเมื่อจำเป็นโดยระยะเวลาอันควร

มาตรา ๕๖๔ ผู้เช่าต้องเสียค่าใช้จ่ายไปโดยความจำเป็น และสมควรเพื่อรักษาทรัพย์สินซึ่งเช่านั้นเท่าใด ผู้ให้เช่าจำต้องชดใช้ให้แก่ผู้เช่า เว้นแต่ค่าใช้จ่ายเพื่อบำรุงรักษาตามปรกติและเพื่อซ่อมแซมเพียงเล็กน้อย

มาตรา ๕๖๕ ถ้าผู้ให้เช่าส่งมอบทรัพย์สินโดยสภาพไม่เหมาะแก่ประโยชน์อันมุ่งจะใช้ ผู้เช่าจะเลิกสัญญาเสียก็ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/48

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/49

ส่วนที่ ๒ ความรับผิดชอบเพื่อชำรุดบกพร่อง

มาตรา ๕๖๖ ถ้าทรัพย์สินที่ให้เช่าชำรุดบกพร่องเป็นเหตุให้เสื่อมความเหมาะแก่ประโยชน์อันมุ่งจะใช้ตามปรกติก็ดี หรือประโยชน์อันมุ่งจะใช้เฉพาะการดังบ่งไว้โดยสัญญาเช่านั้นก็ดี ผู้เช่าจะเลิกสัญญาเสียก็ได้

ความที่กล่าวนี้ใช้ได้ทั้งผู้ให้เช่าจะได้รู้ หรือไม่รู้ว่าความชำรุดบกพร่องมีอยู่เช่นนั้น

ทรัพย์สินที่ให้เช่านั้นถึงมิได้ซ่อมแซมและรักษาไว้ให้คงดี ก็ได้ชื่อว่าเป็นทรัพย์สินชำรุดบกพร่องตามความแห่งมาตรานี้

มาตรา ๕๖๗ ในกรณีดังจะกล่าวต่อไปนี้ผู้ให้เช่าไม่ต้องรับผิด คือ

(๑) ถ้าผู้เช่ารู้แล้วแต่ในเวลาเข้าเช่าถือว่าทรัพย์สินนั้นชำรุดบกพร่อง หรือควรจะได้รู้หากได้ใช้ความระมัดระวังอันจะพึงคาดหมายได้แต่วิญญูชน

(๒) เมื่อความชำรุดบกพร่องนั้นประจักษ์อยู่ในเวลาส่งมอบและผู้เช่าได้รับมอบทรัพย์สินโดยมิได้อิดเอื้อน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/50

มาตรา ๕๖๘ ถ้าความชำรุดบกพร่องแห่งทรัพย์สินที่เช่านั้น ไม่เป็นเหตุถึงแก่ผู้เช่าจะต้องปราศจากการใช้ ฤๅการทำประโยชน์และผู้ให้เช่าอาจแก้ไขได้ไซร้ ผู้เช่าต้องบอกกล่าวแก่ผู้ให้เช่าให้จัดการแก้ไขความชำรุดบกพร่องนั้นก่อน ถ้าและผู้ให้เช่าไม่จัดทำให้คืนดีภายในเวลาอันสมควร ผู้เช่าจะเลิกสัญญาเสียก็ได้

มาตรา ๕๖๙ ในการเช่าถือที่สวน ที่นา ถ้าเนื้อที่ขาดตกบกพร่องไปจากจำนวนที่ได้ว่ากันไว้ ท่านให้บังคับโดยวิธีต่อไปนี้ คือ

ถ้าขาดตกบกพร่องไม่เกินกว่าร้อยละยี่สิบห้า ผู้เช่ามีสิทธิเพียงแต่จะได้ลดค่าเช่าลงตามส่วน

ถ้าขาดตกบกพร่องกว่าร้อยละยี่สิบห้า ผู้เช่ามีสิทธิที่จะให้ลดค่าเช่าลงตามส่วน ฤๅจะเลิกสัญญาก็ได้ตามแต่จะเลือก

มาตรา ๕๗๐ ความจะต้องรับผิดเพื่อความชำรุดบกพร่องนั้น ย่อมระงับสิ้นไปโดยอายุความสองปีนับแต่วันที่ได้พบความชำรุดบกพร่องนั้น และไม่ว่าในกรณีใด ๆ ให้เป็นอันระงับไปเมื่อสิ้นอายุสัญญาเช่าถือแล้วหกเดือน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

[redacted]

มาตรา ๕๗๐ หากว่าบุคคลผู้ใดมาก่อการรบกวนรัดสิทธิของผู้เช่าในอันจะครองทรัพย์สินโดยปรกติสุข เพราะบุคคลผู้นั้นมีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เช่ากันนั้นใช่ ท่านว่าผู้ให้เช่าจะต้องรับผิดในผลอันนั้น

มาตรา ๕๗๒ ถ้าสิทธิของผู้ก่อการรบกวนรู้อยู่แก่ผู้เช่าแล้ว ในเวลาทำสัญญาเช่า ท่านว่าผู้ให้เช่าจะไม่ต้องรับผิด

มาตรา ๕๗๓ เมื่อใดการรบกวนรัดสิทธินั้นเกิดเป็นคดีขึ้นระหว่างผู้เช่าและบุคคลภายนอก ผู้เช่าจะเรียกผู้ให้เช่าเข้าเป็นจำเลยร่วมฤๅเป็นโจทย์ร่วมกับผู้เช่าในคดีนั้นก็ได้

มาตรา ๕๗๔ ถ้าผู้ให้เช่าเห็นเป็นการสมควร จะสอดเข้าไปในคดีเพื่อปฏิเสธการเรียกร้องของบุคคลภายนอก ก็ชอบที่จะทำได้ด้วย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๖/๕๒

มาตรา ๕๗๕ เมื่อใดผู้ให้เช่าเข้าเป็นคู่ความในคดีด้วย ให้ศาลพิพากษาวินิจฉัยตามรูปความระหว่างผู้เช่าและบุคคลภายนอก ทั้งวินิจฉัยถึงความที่ผู้ให้เช่าจะต้องรับผิดต่อผู้เช่าด้วย

มาตรา ๕๗๖ ถ้าการที่บุคคลภายนอกเรียกร้องเป็นผลให้ทรัพย์สินซึ่งเช่านั้นหลุดไปจากผู้เช่าทั้งหมดไซร้ ผู้เช่าชื่อว่าถูกรอนสิทธิสิ้นเชิง

ถ้าว่าทรัพย์ที่เช่าหลุดไปจากผู้เช่าแต่บางส่วน ฤๅว่าทรัพย์สินนั้นต้องศาลแสดงว่าตกอยู่ในบังคับแห่งสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด อันเป็นเหตุให้เสื่อมความเหมาะแก่ประโยชน์ที่จะใช้ไซร้ ผู้เช่าชื่อว่าถูกรอนสิทธิแต่โดยส่วน

มาตรา ๕๗๗ เมื่อใดผู้ให้เช่าจะต้องรับผิดในการที่ผู้เช่าถูกรอนสิทธิสิ้นเชิงฤๅแต่โดยส่วนก็ดี ท่านว่าผู้เช่าจะเลิกสัญญาเสียก็ได้

มาตรา ๕๗๘ ถ้าอสังหาริมทรัพย์ต้องศาลแสดงว่าตกอยู่ในบังคับแห่งภาระจำยอมโดยกฎหมายไซร้ ท่านว่าผู้ให้เช่าไม่ต้องรับผิด เว้นแต่ผู้ให้เช่าจะได้รับรองไว้ในสัญญาว่าทรัพย์สินนั้นปลอดจากภาระจำยอมอย่างใด ๆ ทั้งสิ้น ฤๅปลอดจากภาระจำยอมอันนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

.86/53

มาตรา ๕๗๕ ถ้าผู้ให้เช่าไม่ได้เป็นคู่ความในคดีเดิม ๆ ถ้าผู้เช่าได้ประนีประนอมกับบุคคลภายนอก ๆ ยอมตามที่บุคคลภายนอกเรียกไซ้ ความรับผิดของผู้ให้เช่าย่อมสิ้นไปโดยอายุความสามเดือนนับแต่วันคำพิพากษาในคดีเดิมถึงที่สุด ๆ นับแต่วันประนีประนอม ๆ วันที่ยอมตามบุคคลภายนอกเรียกนั้น

มาตรา ๕๘๐ ผู้ให้เช่าไม่ต้องรับผิดในการรอนสิทธิ เมื่อกรณีเป็นดังกล่าวต่อไปนี้

(๑) ถ้าไม่มีการฟ้องคดี และผู้ให้เช่าพิสูจน์ได้ว่าสิทธิของผู้เช่าได้สูญไปโดยความผิดของผู้เช่าเอง

(๒) ถ้าผู้เช่าไม่ได้เรียกผู้ให้เช่าเข้ามาในคดี และผู้ให้เช่าพิสูจน์ได้ว่าถ้าได้เรียกเข้ามา คดีฝ่ายผู้เช่าจะชนะ

(๓) ถ้าผู้ให้เช่าได้เข้ามาในคดี แต่ศาลได้ยกคำเรียกร้องของผู้เช่าเสียเพราะความผิดของผู้เช่าเอง

แต่อย่างไรก็ดี ถ้าผู้ให้เช่าถูกศาลหมายเรียกเข้ามาในคดี และไม่ยอมเข้าว่าคดีร่วมเป็นจำเลย ๆ ร่วมเป็นโจทย์กับผู้เช่าไซร้ ผู้ให้เช่าคงต้องรับผิด

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๔/๕๗

ส่วนที่ ๔ ข้อสัญญาว่าจะไม่ต้องรับผิด

มาตรา ๕๘๑ การสัญญากันว่าจะไม่ต้องรับผิดในเรื่องเช่าทรัพย์สินนั้น ท่านให้บังคับด้วยบทแห่งประมวลกฎหมายนี้ ในลักษณะเรื่องขาย

หมวด ๓

หน้าที่และความจะต้องรับผิดของผู้เช่า

มาตรา ๕๘๒ อันผู้เช่าจะใช้ทรัพย์สินที่เช่าเพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกจากที่จะพึงมุ่งใช้กันตามประเพณีนิยมปรกติ ฤๅตามที่ได้มุ่งไว้โดยสัญญานั้น ท่านว่าหาอาจทำได้ไม่

มาตรา ๕๘๓ ผู้เช่าจำต้องสงวนทรัพย์สินที่เช่านั้น เสมอกับที่วิญญูชนจะพึงสงวนทรัพย์สินของตนเอง

มาตรา ๕๘๔ ค่าใช้จ่ายเพื่อบำรุงรักษาตามปรกติและเพื่อซ่อมแซมเล็กน้อยนั้น ท่านให้ผู้เช่าเป็นผู้ออก

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/55

มาตรา ๕๘๕ ถ้าผู้เช่ากระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติในมาตรา ๕๘๒, ๕๘๓ [illegible] ฤๅฝ่าฝืนข้อสัญญา ผู้ให้เช่าจะบอกกล่าวให้ผู้เช่าปฏิบัติด้วยตามบทกฎหมาย ฤๅข้อสัญญานั้น ๆ ก็ได้ ถ้าและผู้เช่าละเลยเสียไม่ปฏิบัติตามที่บอกกล่าวไปนั้นไซร้ ท่านว่าผู้ให้เช่าจะเลิกสัญญาเสียก็ได้

มาตรา ๕๘๖ ผู้เช่านาซึ่งไม่ได้เสียค่าเช่าล่วงน่านั้น พอถึงฤดูกาลที่ทำนากันเคยจารีตประเพณีเมื่อใด ต้องลงมือทำนาที่เช่าในขณะนั้น

มาตรา ๕๘๗ ผู้เช่าจำต้องยอมให้ผู้ให้เช่าฤๅตัวแทนของผู้ให้เช่าเข้าตรวจดูทรัพย์สินที่เช่าเป็นครั้งคราวโดยระยะเวลาอันสมควร

มาตรา ๕๘๘ ผู้เช่าจำต้องยอมให้ผู้ให้เช่ากระทำการอย่างใด ๆ ตามควรแก่การเพื่อรักษาซ่อมแซมทรัพย์สินซึ่งเช่านั้นให้คงดี ถ้าที่การนั้นเป็นเหตุให้ผู้เช่าประสงค์จะได้ใช้สอย ฤๅได้ทำประโยชน์ในทรัพย์สินซึ่งเช่านั้นมากน้อยฤๅเป็นเวลาช้านานเท่าใด ผู้เช่ามีสิทธิที่จะได้ลดหย่อนค่าเช่าตามส่วน ถ้าและการที่ต้องประสงค์จากประโยชน์นั้นมากและช้านานนัก ผู้เช่าจะเลิกสัญญาเสียก็ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/57

มาตรา ๔๘๔ ในเหตุอย่างใด ๆ ดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) ถ้าทรัพย์สินที่เช่านั้นชำรุดควรที่ผู้ให้เช่าจะต้องซ่อมแซมก็ดี

(๒) ถ้าจะต้องจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันความเสียหายแก่ทรัพย์สินนั้นก็ดี

(๓) ถ้าบุคคลภายนอกรุกล้ำเข้ามาในทรัพย์สินที่เช่า ฤๅเรียกอ้างสิทธิอย่างใดอย่างหนึ่งเหนือทรัพย์สินนั้นก็ดี

ในการดังกล่าวนั้นให้ผู้เช่าแจ้งเหตุแก่ผู้ให้เช่าโดยพลัน เว้นแต่ผู้ให้เช่าจะได้ทราบเหตุนั้นอยู่ก่อนแล้ว

ถ้าผู้เช่าละเลยเสียไม่แจ้งเหตุแก่ผู้ให้เช่าไซร้ ผู้เช่าจะต้องรับผิดต่อผู้ให้เช่าในเมื่อผู้ให้เช่าต้องเสียหายอย่างใด ๆ เพราะความละเลยชักช้าของผู้เช่านั้น เว้นแต่ผู้ให้เช่าจะได้ทราบเหตุอยู่ก่อนแล้ว

มาตรา ๔๘๐ อันทรัพย์สินที่เช่านั้น ถ้าไม่ได้รับอนุญาตของผู้ให้เช่าก่อน ผู้เช่าจะทำการดัดแปลง ฤๅต่อเติมขึ้นอย่างหนึ่งอย่างใดหาได้ไม่

มาตรา ๔๘๑ ถ้าหากว่าผู้ให้เช่าได้อนุญาตให้ผู้เช่าทำการดัดแปลง ฤๅต่อเติมขึ้นในทรัพย์สินที่เช่านั้นแล้ว เมื่อสิ้นการเช่าถึงผู้เช่าชอบจะได้รับเงินค่าใช้จ่ายซึ่งได้ใช้โดยจำนวนไม่เกินกว่าที่ราคาทรัพย์สินสูงขึ้นเพราะการต่อเติม ฤๅดัดแปลงเช่นว่านั้น คิดตามราคาเมื่อสัญญาเช่าสุดสิ้นอายุลง ฤๅเมื่อเลิกสัญญา

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/58

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๖/59

มาตรา ๕๕๖ เว้นผู้เช่าทำการต่อเติม ฤๅดัดแปลงโดยมิได้รับอนุญาตของผู้ให้เช่าไซร้ ผู้เช่าไม่มีสิทธิจะได้รับเงินชดใช้ แต่เมื่อสิ้นอายุสัญญาเช่า ฤๅเลิกสัญญากันแล้ว ผู้เช่าจะถือเอาซึ่งสิ่งใด ๆ ที่ได้ทำต่อเติมขึ้นแต่ทรัพย์สินนั้นไปก็ได้ หากว่าจะอาจทำได้โดยมิให้ทรัพย์สินนั้นชำรุดบุบสลาย แล้วผู้เช่าจะต้องทำให้ทรัพย์สินนั้นกลับคืนคงสภาพเดิมด้วย

ถ้าพ้นวิสัยที่จะทำให้ทรัพย์สินนั้นกลับคืนคงสภาพเดิมได้ ฤๅว่าการที่ย้ายถอนนั้นจะทำให้ทรัพย์ชำรุดบุบสลายไซร้ ผู้เช่าต้องยอมส่งทรัพย์สินนั้นคืนพร้อมทั้งสิ่งที่ได้ดัดแปลงฤๅต่อเติมขึ้นด้วย และในกรณีเช่นนี้ผู้เช่าไม่พึงได้รับค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้นเลย

มาตรา ๕๕๗ ถ้าไม่มีกำหนดโดยสัญญาฤๅโดยจารีตประเพณีว่าจะพึงชำระค่าเช่าเวลาใด ท่านให้ชำระเมื่อสิ้นระยะเวลาอันได้ตกลงกำหนดกันไว้ทุกคราวไป กล่าวคือว่า ถ้าเช่ากันเป็นรายปี ก็พึงชำระค่าเช่าเมื่อสิ้นปี ถ้าเช่ากันเป็นรายเดือน ก็พึงชำระค่าเช่าเมื่อสิ้นเดือน

มาตรา ๕๕๘ ถ้าผู้เช่าไม่ชำระค่าเช่าผู้ให้เช่าจะเลิกสัญญาเสียก็ได้ แต่ถ้าค่าเช่านั้นจะพึงส่งเป็นรายเดือน ฤๅส่งเป็นระยะเวลายาวกว่ารายเดือนขึ้นไป ผู้ให้เช่าต้องบอกกล่าวแก่ผู้เช่าก่อนว่าให้ชำระค่าเช่าภายในเวลาใดซึ่งพึงกำหนดอย่าให้น้อยกว่าสิบห้าวัน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/10

มาตรา ๕๔๕ เมื่อเลิกการเช่าถือ ฤาเมื่อการเช่าถือสิ้นอายุลงแล้ว ผู้เช่าจำต้องส่งคืนทรัพย์สินที่เช่า

ผู้เช่า จะต้อง รับผิดใน สิ่ง ทั้งปวง ซึ่งได้สูญหาย ฤาบุบ สลายไปในระหว่างการเช่าโดยความผิดของผู้เช่าเอง ฤาของบุคคลซึ่งอยู่กับผู้เช่า

แต่ผู้เช่าไม่ต้องรับผิดในการสูญหายฤาบุบสลายอันเกิดแต่การใช้ทรัพย์สินที่เช่านั้นตามที่ได้ตกลงกัน ฤาใช้โดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๕๔๖ ถ้ามิได้ทำหนังสือลงลายมือชื่อของคู่สัญญาแสดงไว้ต่อกันว่าทรัพย์สินที่ให้เช่านั้นมีสภาพเป็นอยู่อย่างไร ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้เช่าได้รับทรัพย์สินที่เช่านั้นไปโดยสภาพอันซ่อมแซมดีอยู่แล้ว

มาตรา ๕๔๗ มูลหนี้ระหว่างผู้เช่ากับผู้ให้เช่าเกี่ยวด้วยการเช่าถือนั้น ท่านว่าย่อมระงับไปโดยอายุความหกเดือนนับแต่วันส่งคืนทรัพย์สินที่เช่านั้น

มาตรา ๕๔๘ ในการเช่าถือที่ทำเรือกสวนไร่นา ผู้เช่าคนซึ่งจะออกไปจากที่จำต้องยอมให้ผู้เช่าคนซึ่งจะเข้ามาใหม่ได้ทำการแต่งดินดินเตรียมเพาะปลูกเป็นที่จะไม่บังเกิดความเสียหายแก่ตนแต่การนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/61

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

96/62

หมวด ๔
ความระงับแห่งสัญญาเช่า

มาตรา ๕๔๔ อันสัญญาเช่านั้น ท่านว่าย่อมระงับเมื่อสิ้นกำหนดเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ มิพักต้องบอกกล่าวก่อน

มาตรา ๖๐๐ การเช่าถือสวนนั้น ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเช่ากันหนึ่งปี

การเช่าถือนาก็ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเช่ากันตลอดฤดูทำนาปีหนึ่ง

มาตรา ๖๐๑ ถ้ากำหนดเวลาไม่ปรากฏ ฤๅไม่พึงสันนิษฐานได้ในความที่ตกลงกันไซร้ ท่านว่าคู่สัญญาฝ่ายใดจะเลิกสัญญาเช่าถือในขณะเมื่อสิ้นกำหนดเวลาชำระค่าเช่าก็ได้ทุกคราว แต่ต้องบอกกล่าวแก่อีกฝ่ายหนึ่งให้รู้ตัวชั่วกำหนดเวลาชำระค่าเช่าคราวหนึ่งเป็นอย่างน้อย

แต่การบอกกล่าวนั้น ในการเช่าอย่างใดก็ไม่จำต้องบอกล่วงหน้ากว่าสองเดือน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/63

๘๘

มาตรา ๖๐๒ ถ้าทรัพย์สินซึ่งให้เช่าสูญหายไปทั้งหมดโดยมิได้ ท่านว่าสัญญาเช่าสิ้นสุดลงด้วย

มาตรา ๖๐๓ ถ้าทรัพย์สินซึ่งให้เช่าสูญหายไปแต่บางส่วน ศาลจะให้เลิกการเช่าก็ได้ ฤาจะให้ลดค่าเช่าลงตามส่วนก็ได้ แล้วแต่พฤติการแห่งคดีนั้น

มาตรา ๖๐๔ การเช่าย่อมไม่ระงับเพราะเหตุโอนกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินซึ่งให้เช่า

ผู้รับโอนย่อมรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ของผู้โอนซึ่งมีต่อผู้เช่านั้นด้วย

มาตรา ๖๐๕ การเช่าย่อมไม่ระงับเพราะความมรณะแห่งผู้ให้เช่า

มาตรา ๖๐๖ ถ้าผู้เช่าตาย ผู้ให้เช่า ฤาทายาทของผู้เช่าจะเลิกการเช่าโดยบอกกล่าวตามบัญญัติไว้ในมาตรา ๖๐๑ ก็ได้ แต่การบอกกล่าวเช่นนั้นต้องไม่เนิ่นช้ากว่าสองเดือนนับแต่วันผู้เช่าตาย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๔/๖๔

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/65

มาตรา ๖๐๗ ถ้าผู้เช่ายังคงครองทรัพย์สินอยู่ ~~ภายหลังสัญญาเช่าได้เลิกกันแล้ว~~ และผู้ให้เช่ารู้ความนั้นแล้วไม่ทักท้วงไซร้ ท่านให้ถือว่าสัญญาเช่านั้นเป็นอันได้ทำสัญญาใหม่ ~~ตามเงื่อนไขอันกล่าวไว้ในมาตรา ๖๐๐~~

มาตรา ๖๐๘ ถ้าสัญญาเช่าเป็นที่ระงับลง ฤๅเลิก ฤๅเพิกถอน เมื่อผู้เช่าได้เพาะปลูกข้าวลงแล้วไซร้ ท่านว่าถ้าแม้ยอมเสียค่าเช่า ก็มีสิทธิที่จะครองนานั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จการเกี่ยวเก็บ

~~หมวด ๕~~

~~โอนการเช่าและเช่าช่วง~~

มาตรา ๖๐๙ ทรัพย์สินซึ่งเช่านั้น ผู้เช่าจะให้เช่าฤๅแบ่งให้เช่าช่วงต่อไปอีกทอดหนึ่งก็ดี ฤๅโอนสิทธิของตนอันมีในทรัพย์สินนั้นไม่ว่าทั้งหมดฤๅแต่บางส่วน ให้แก่บุคคลภายนอกก็ดี ท่านว่าหาอาจทำได้ไม่ เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่นในสัญญาเช่า

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๖๑๐ ถ้าผู้เช่าให้เช่าช่วง ฤๅโอนสิทธิในทรัพย์สินผ่าฝืนต่อบทในมาตราก่อนไซร้ ท่านว่าผู้ให้เช่าจะเลิกสัญญาเสียก็ได้

มาตรา ๖๑๑ ทรัพย์สินซึ่งเช่านั้น ถ้าโอนสิทธิไปก็ดี ฤๅให้เช่าช่วงก่อไปก็ดี ท่านว่าผู้เช่าเดิมยังคงจะต้องรับผิดต่อผู้ให้เช่าในมูลหนี้ใด ๆ อันเกิดแต่สัญญาเช่าเดิมนั้น

ลักษณ ๕
เช่าซื้อ

มาตรา ๖๑๒ อันว่าสัญญาเช่าซื้อนั้น คือสัญญาซึ่งเจ้าของทรัพย์สินยอมให้ผู้อื่นเช่าทรัพย์สิน และให้คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้เช่าเมื่อใช้เงินเป็นจำนวนเท่านั้นเท่านี้คราว

สัญญาเช่าซื้อนั้น หากมิได้ทำเป็นหนังสือ ท่านว่าเป็นโมฆะ

มาตรา ๖๑๓ ผู้เช่าจะเลิกสัญญาในเวลาใดเวลาหนึ่งก็ได้ ด้วยส่งมอบทรัพย์สินกลับคืนให้แก่เจ้าของโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

เมื่อได้ส่งมอบทรัพย์สินกลับคืนเช่นว่านั้นแล้ว ให้เจ้าของคืนเงินหนึ่งในสามของจำนวนเงินที่ผู้เช่าได้ใช้ให้ไว้ ถ้าเป็นจำนวนเงินมากน้อยเท่าใดแล้วแต่คู่สัญญาจะตกลงกัน แต่มิให้น้อยกว่าหนึ่งในสาม

มาตรา ๖๓๔ ในกรณีผิดนัดไม่ใช้เงินตามกำหนดเวลา ๆ นั้น ผู้ให้เช่ากระทำผิดสัญญาในข้อที่เป็นส่วนสำคัญ เจ้าของทรัพย์สินจะเลิกสัญญาก็ได้ ถ้าเช่นนั้นบังคับเงินที่ได้ใช้มาแล้วนั้นให้ริบเป็นของเจ้าของทรัพย์สิน และเจ้าของทรัพย์สินจะเรียกเอาทรัพย์สินนั้นคืนด้วย

ในกรณีผิดนัดไม่ใช้เงินครั้งที่สุด ท่านว่าสิทธิจะริบและเรียกเอาทรัพย์สินเช่นว่านั้น จะมีได้ก็ต่อเมื่อเวลาได้ล่วงไปแล้วเดือนหนึ่งนับแต่วันผิดนัด

ลักษณะ ๖
จ้างแรงงาน

มาตรา ๖๓๕ อันว่าสัญญาจ้างแรงงานนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่านายจ้างตกลงจะทำงานให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่าลูกจ้าง และนายจ้างตกลงจะให้สินจ้างตลอดเวลาที่ทำงานให้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๖๑๖ ถ้าตามพฤติการแห่งการนี้ไม่อาจจะคาดหมายได้ว่างานนั้นจะพึงทำให้เปล่าไซร้ ท่านย่อมถือเอาโดยปริยายว่ามีคำมั่นจะให้สินจ้าง

มาตรา ๖๑๗ นายจ้างจะโอนสิทธิของตนให้แก่บุคคลภายนอกไม่ได้ เว้นแต่ลูกจ้างจะยินยอมพร้อมใจด้วย

มาตรา ๖๑๘ ลูกจ้างจะให้บุคคลภายนอกทำงานแทนตนไม่ได้ เว้นแต่นายจ้างจะยินยอมพร้อมใจด้วย

มาตรา ๖๑๙ ถ้าลูกจ้างรับรองโดยแสดงออกชัด ฤๅโดยปริยายว่าตนเป็นผู้มีฝีมือเฉภาะการอย่างหนึ่งอย่างใดไซร้ หากมาปรากฏว่าไร้ฝีมือเช่นนั้น ท่านว่านายจ้างชอบที่จะเลิกจ้างเสียได้

มาตรา ๖๒๐ การที่ลูกจ้างขาดงานไปโดยเหตุอันสมควรและชั่วระยะเวลาน้อยพอสมควรแก่เหตุนั้น ท่านว่าไม่ทำให้นายจ้างมีสิทธิเลิกจ้างได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔๘/๒๙

มาตรา ๖๒๑ ถ้าไม่มีกำหนดโดยสัญญา ฤๅจารีตประเพณีว่าจะพึงจ่ายสินจ้างเมื่อใด ท่านว่าพึงจ่ายเมื่องานได้ทำแล้วเสร็จ อนึ่ง ถ้าการจ่ายสินจ้างนั้นได้กำหนดกันไว้เป็นระยะเวลา ก็ให้พึงจ่ายเมื่อสุดระยะเวลาเช่นนั้นทุกคราวไป

มาตรา ๖๒๒ ถ้าระยะเวลาที่ได้ตกลงว่าจ้างกันนั้นสุดสิ้นลงแล้ว ลูกจ้างยังคงทำงานอยู่ต่อไปอีก และนายจ้างรู้ดังนั้นก็ไม่ทักท้วงไซร้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าคู่สัญญาเป็นอันได้ทำสัญญาจ้างกันใหม่แล้ว โดยความอย่างเดียวกันกับสัญญาเดิม แต่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาเสียได้ด้วยการบอกกล่าวตามความในมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๖๒๓ ถ้าคู่สัญญาไม่ได้กำหนดลงไว้ในสัญญาว่าจะจ้างกันนานเท่าใด ท่านว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญาด้วยการบอกกล่าวล่วงหน้า ในเมื่อถึงฤๅก่อนจะถึงกำหนดจ่ายสินจ้างคราวใดคราวหนึ่ง เพื่อให้เป็นผลเลิกสัญญากันเมื่อถึงกำหนดจ่ายสินจ้างคราวถัดไปข้างหน้าก็อาจทำได้ แต่ในข้อสัญญาระหว่างลูกจ้างกับนายจ้างที่ตกลงกันไว้

อนึ่งในเมื่อบอกกล่าวดังว่านี้ นายจ้างจะจ่ายสินจ้างแก่ลูกจ้างให้ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายจนถึงเวลาเลิกสัญญาตามกำหนดที่บอกกล่าวนั้นทีเดียว แล้วปล่อยลูกจ้างจากงานเสียในทันทีก็อาจทำได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๔/๗๐

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๖๒๔ ในส่วนคนงานรับจ้างรายวันและคนใช้ในบ้านนั้น นายจ้างจะเลิกจ้างในเวลาใด ๆ ก็ได้ ไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า อนึ่งคนงานก็ดี คนใช้ในบ้านก็ดี ย่อมมีสิทธิเป็นอย่างเดียวกัน ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๓๕ ข้อ ๒๐

มาตรา ๖๒๕ ถ้าสัญญาจ้างแรงงานรายใดเช่นสัญญาซึ่งมีสาระสำคัญอยู่ที่ตัวบุคคลผู้เป็นนายจ้าง ท่านว่าสัญญานั้นย่อมระงับสิ้นไปด้วยมรณะแห่งนายจ้าง

มาตรา ๖๒๖ เมื่อสัญญาจ้างสิ้นอายุ ถูกเลิก หรือระงับ ลูกจ้างชอบจะได้รับใบสำคัญแสดงว่าลูกจ้างนั้นได้ทำงานมานานเท่าใด และงานที่ทำมีสภาพเป็นอย่างไร

มาตรา ๖๒๗ ถ้าลูกจ้างเป็นผู้ซึ่งนายจ้างได้จ้างเอามาแต่ถิ่นอื่น โดยนายจ้างออกเงินค่าเดินทางให้ไซร้ เมื่อสัญญาสิ้นอายุ หรือเลิก หรือระงับไป และถ้ามิได้กำหนดกันไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญา ท่านว่านายจ้างจำต้องใช้เงินค่าเดินทางกลับให้ แต่จะต้องเป็นไปดังต่อไปนี้ คือ

(๑) สัญญามิได้เลิกหรือระงับเพราะความประพฤติฤาความผิดของลูกจ้าง และ

(๒) ลูกจ้างย่อมกลับไปยังถิ่นที่ได้จ้างเอามาภายในเวลาอันสมควร

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/71

ลักษณ ๗

จ้างทำของ

มาตรา ๖๒๗ อันว่าสัญญาจ้างทำของนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจ้าง ตกลงรับจะทำการงานอันใดอันหนึ่งให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้ว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างตกลงจะให้สินจ้างเพื่อผลสำเร็จแห่งการที่ทำนั้น

มาตรา ๖๒๘ เครื่องมือ ฤๅเครื่องใช้อันจะต้องใช้ทำการงานให้สำเร็จนั้น ผู้รับจ้างต้องเป็นผู้จัดหาเอง

มาตรา ๖๓๐ ถ้าสัมภาระสำหรับทำการงานที่กล่าวนั้นผู้รับจ้างเป็นผู้จัดหา ท่านว่าต้องจัดหาอย่างดี

มาตรา ๖๓๑ ถ้าสัมภาระนั้นผู้ว่าจ้างเป็นผู้จัดหาก็ดี ท่านให้ผู้รับจ้างใช้สัมภาระด้วยความรอบคอบและประหยัดอย่าให้เปลืองเสียเปล่า เมื่อทำการงานสำเร็จแล้ว ถ้ามีสัมภาระเหลืออยู่ก็ให้คืนแก่ผู้ว่าจ้าง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔๒/๒๕

มาตรา ๖๓๒ ในระหว่างเวลาทำการงานอยู่นั้น ถ้าเห็นประจักษ์ว่าพื้นที่ซึ่งผู้ว่าจ้างได้เลือกให้ ฤาสัมภาระซึ่งผู้ว่าจ้างจัดหาส่งให้นั้นไม่เหมาะแก่การงานนั้น ผู้รับจ้างต้องบอกกล่าวแก่ผู้ว่าจ้างโดยพลัน ถ้าไม่ทำเช่นนั้นผู้รับจ้างจะต้องรับผิดเพื่อการบกพร่อง ฤาชักช้าอันเกิดแต่พื้นที่ฤาสัมภาระบกพร่องและไม่เหมาะนั้น

มาตรา ๖๓๓ ผู้รับจ้างจำต้องยอมให้ผู้ว่าจ้าง ฤาตัวแทนของผู้ว่าจ้างตรวจตราการงานได้ตลอดเวลาที่ทำอยู่นั้น

มาตรา ๖๓๔ ถ้าผู้ว่าจ้างมีเหตุอันควรจะคิดเห็นว่าการงานที่จ้างจะไม่สำเร็จได้ภายในเวลาที่กำหนดในสัญญา ฤาถ้าไม่ได้กำหนดเวลาไว้ในสัญญา ภายในเวลาอันสมควร เพราะเหตุใด ๆ นอกจากเป็นด้วยความประพฤติ ฤาความผิดของผู้ว่าจ้างเองไซร้ ผู้ว่าจ้างจะบอกกล่าวแก่ผู้รับจ้างให้เร่งทำการงานภายในเวลาอันสมควร ซึ่งกำหนดให้ในคำบอกกล่าวนั้นก็ได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

C35
ก43
ร5

86/23

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/74

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/25

มาตรา ๖๓๕ ถ้าการงานที่จ้างนั้นทำไม่ดี ฤๅทำชักช้าต่อข้อสัญญา จะเป็นเพราะเหตุใด ๆ ก็ตาม ถ้ามิได้เป็นเพราะความประพฤติฤๅความผิดของผู้ว่าจ้างเองแล้ว ผู้ว่าจ้างจะบอกกล่าวแก่ผู้รับจ้างให้แก้ไขการที่บกพร่องนั้นให้ดี ฤๅให้กระทำตามข้อสัญญาภายในเวลาอันสมควร ซึ่งกำหนดให้ ในคำบอกกล่าวนั้นก็ได้

มาตรา ๖๓๖ ถ้าผู้รับจ้างส่งมอบการงานอันทำบกพร่อง เมื่อผู้ว่าจ้างรู้เห็นต้องรีบบอกกล่าวผู้รับจ้างโดยพลัน ให้ผู้รับจ้างแก้ไขการที่บกพร่องนั้นให้ดีภายในเวลาอันสมควร ซึ่งกำหนดให้ ในคำบอกกล่าว ถ้าผู้ว่าจ้างไม่ทำเช่นนั้น ท่านให้ถือว่าขอมรับเอาการงานที่ทำบกพร่องนั้น

มาตรา ๖๓๗ ถ้าผู้รับจ้างไม่กระทำตามคำบอกกล่าวไซร้ ผู้ว่าจ้างมีทางแก้ตามบรรยายไว้ในประมวลกฎหมายนี้ ลักษณะการไม่ชำระหนี้ แต่ท่านห้ามมิให้ศาลสั่งให้บุคคลภายนอกแก้ไขการงานที่บกพร่องด้วยคิดเอาค่าใช้จ่ายแก่ผู้รับจ้าง

มาตรา ๖๓๘ ถ้าผู้รับจ้างเป็นผู้จัดหาสัมภาระไซร้ ความรับผิดของผู้รับจ้างในการบกพร่องนั้น ท่านให้บังคับด้วยบทแห่งประมวลกฎหมายนี้ ลักษณะซื้อขาย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/76

มาตรา ๖๓๙ ถ้าผู้รับจ้างส่งมอบการงานที่ทำไม่ทันเวลาที่ได้กำหนดไว้ในสัญญา หรือถ้าไม่ได้กำหนดเวลาไว้ในสัญญา เมื่อล่วงพ้นเวลาอันควรแก่เหตุไซร้ ผู้ว่าจ้างชอบที่จะได้ลดสินจ้างลงหรือเพิกถอนสัญญา กับทั้งได้ค่าสินไหมทดแทน ถ้าควรจะได้ ทั้งนี้แล้วแต่ศาลจะเห็นควรสถานใด

มาตรา ๖๔๐ ถ้าผู้ว่าจ้างยอมรับมอบการงานที่ทำไม่อิดเอื้อนโดยแสดงออกชัด หรือโดยปริยาย ผู้รับจ้างก็ชื่อว่าพ้นความรับผิดเพื่อการส่งมอบเนิ่นช้าไป หรือเพื่อการที่ทำบกพร่อง เว้นแต่การบกพร่องนั้นเป็นเช่นจะไม่พึงพบได้ในขณะเมื่อรับมอบ หรือเพราะผู้รับจ้างปิดเสีย

มาตรา ๖๔๑ ถ้าการงานที่ทำเป็นชนิดที่ก่อสร้างกับดิน และการรื้อถอนจะต้องใช้จ่ายมากเกินกว่าสมควรแก่เหตุไซร้ ท่านว่าอย่าให้เพิกถอนสัญญา แต่ผู้ว่าจ้างชอบที่จะได้ลดสินจ้างลงมากน้อยเท่าใด แล้วแต่ศาลจะเห็นควร

มาตรา ๖๔๒ ผู้รับจ้างไม่จำต้องรับผิดในการบกพร่อง หรือการเนิ่นช้าอันผู้ว่าจ้างก่อให้เกิดขึ้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔๖/๑๑

ตามที่มีกับ

๑๔๐ กิโลกรัม

๑๔๐ หน่วย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๖๔๐ ในกรณีที่ส่งมอบเนิ่นช้าไปก็ดี ฤาส่งมอบการงานที่ทำบกพร่องก็ดี ท่านว่าผู้ว่าจ้างชอบที่จะยึดหน่วงสินจ้างไว้ได้จนกว่าจะได้มีการแก้ไขให้ถูกต้องตามสัญญา

มาตรา ๖๔๑ ความรับผิดของผู้รับจ้างเพื่อการที่ทำบกพร่องนั้น ท่านจำกัดไว้แต่เพียงการบกพร่องที่ปรากฏขึ้นภายในปีหนึ่งนับแต่วันส่งมอบ

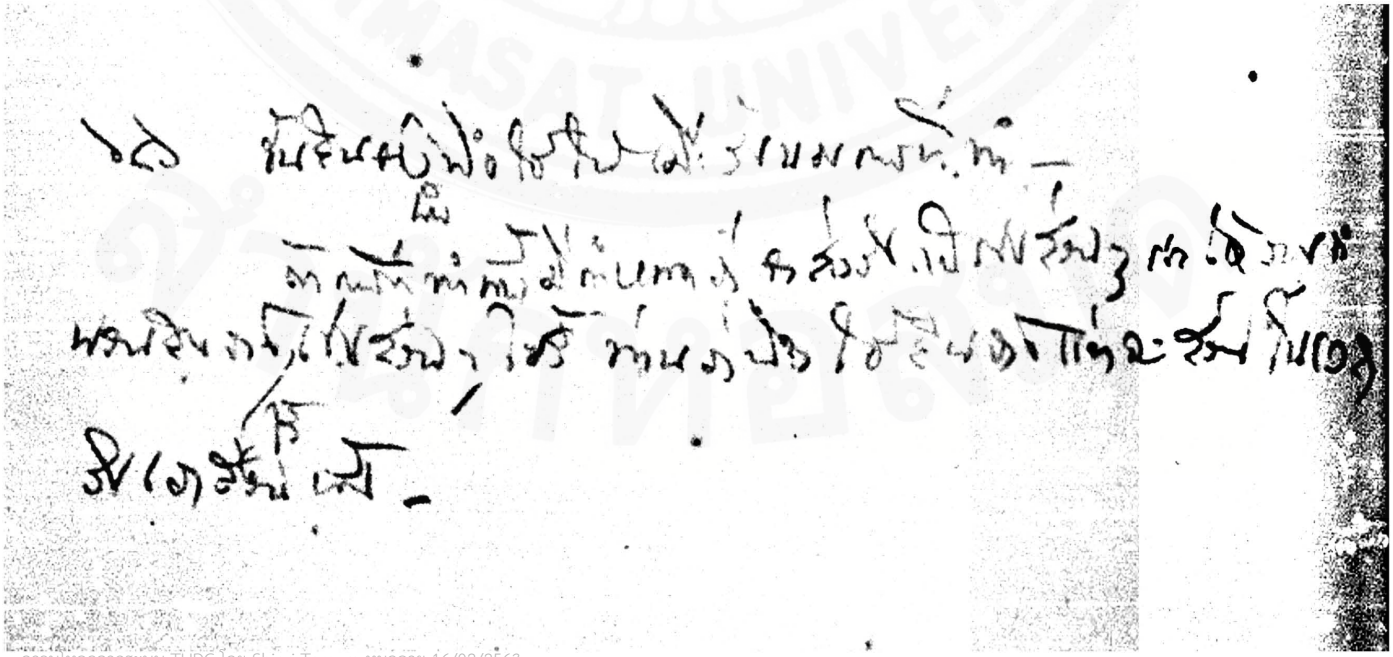
ถ้าการงานที่ทำนั้นเป็นสิ่งปลูกสร้างกับพื้นดินนอกจากเรือนโรงทำด้วยเครื่องไม้ไผ่ ผู้รับจ้างจะต้องรับผิดเพื่อการบกพร่องที่ปรากฏขึ้นภายในห้าปีนับแต่วันส่งมอบ

มาตรา ๖๔๒ ความรับผิดของผู้รับจ้างเพื่อการที่ทำให้โลหะกลายเป็นสนิมนั้น ท่านจำกัดไว้แต่เพียงการบกพร่องที่ปรากฏขึ้นภายในปีหนึ่งนับแต่วันการบกพร่องได้ปรากฏขึ้น

มาตรา ๖๔๖ ถ้าการงานจ้างให้ทำส่งเป็นงวด และได้กำหนดสินจ้างว่าเป็นงวดละเท่าหนึ่งเท่าใด ต้องชำระส่วนสินจ้างที่ตกลงกันนั้นเมื่อส่งมอบการงานที่ทำในงวดไป

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/79

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๖๔๗ อันสินจ้างนั้น ผู้รับจ้างจะเรียกร้องเอาให้เกิน ๆ ผู้ว่าจ้างจะให้ให้น้อยกว่าที่ได้ตกลงกันนั้น ท่านว่าเป็นอันจะทำได้ ไม่ว่าการที่ลงแรงทำงานจริงจะเป็นประการใด

มาตรา ๖๔๘ ถ้าสัญญาว่ากันโดยราคาประมาณอันผู้รับจ้างมิได้รับรองว่าประมาณเช่นนั้นถูกต้องและเป็นเด็ดขาดไซร้ ถ้าราคาที่ทำการงานนั้นเกินประมาณไป ท่านให้บังคับด้วยวิธีดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) ถ้าราคาเกินประมาณไปไม่มากกว่าร้อยละห้า ผู้ว่าจ้างจำต้องรับการงานที่ทำนั้นและชำระสินจ้างให้

(๒) ถ้าราคาเกินประมาณไปมากกว่าร้อยละห้า ผู้ว่าจ้างอาจเรียกให้เพิกถอนสัญญาได้

มาตรา ๖๔๙ ผู้ว่าจ้างจำต้องชำระสินจ้างอันสิ้นเหลือในการอย่างใดๆ ซึ่งตนก่อให้เกิดขึ้น

มาตรา ๖๕๐ ถ้าการงานที่จ้างทำสาบสูญก่อนส่งมอบโดยเหตุสุดวิสัยไซร้ ท่านว่าคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายไม่ชอบที่จะได้ค่าสินไหมทดแทน

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๑๘/๗๑

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๖๕๑ ถ้าการงานที่จ้างนั้นทำลายลงก่อนส่งมอบเพราะสัมภาระที่ผู้ว่าจ้างเป็นผู้ส่งนั้นบกพร่อง ฤๅไม่เหมาะแก่การที่สั่งให้ทำเพราะความประพฤติฤๅความผิดของผู้ว่าจ้างก็ดี ท่านว่าผู้รับจ้างชอบที่จะได้ค่าสินไหมทดแทนแรงที่ได้ทำงานและค่าใช้จ่ายที่ได้เสียไป

มาตรา ๖๕๒ ถ้าการงานที่จ้างยังทำไม่แล้วเสร็จอยู่ตราบใด เมื่อผู้ว่าจ้างยอมเสียค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้รับจ้างเพื่อความเสียหายอย่างใดๆ อันจะเกิดแต่การเลิกสัญญานั้นแล้ว ก็อาจเลิกสัญญาได้

มาตรา ๖๕๓ อันสัญญาจ้างทำของนั้น ถ้าผู้รับจ้างตาย ทายาทของผู้รับจ้างจะเลิกเสียก็ได้ แต่ต้องบอกกล่าวแก่ผู้ว่าจ้างภายในสองเดือนนับแต่วันผู้รับจ้างตาย

อนึ่งถ้าของที่ทำค้างอยู่หรือจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ว่าจ้างได้ไซร้ ท่านว่าผู้ว่าจ้างจำต้องรับไว้และชำระสินจ้างให้ตามควร

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/84

มาตรา ๖๔๔ ผู้รับจ้างจะมอบสัญญาที่รับจ้างทั้งหมด หรือแบ่งงานแต่บางส่วนไปให้ผู้รับจ้างช่วงทำอีกทอดหนึ่งได้ เว้นแต่สัญญานั้นมุ่งถึงตัวผู้รับจ้างเป็นสาระสำคัญ แต่ถึงอย่างนี้ก็ดี ในการจ้างช่วงนั้นผู้รับจ้างคงต้องรับผิดเพื่อความประพฤติหรือความผิดอย่างใด ๆ ของผู้รับจ้างช่วง

ลักษณ ๙

รับขน

มาตรา ๖๔๕ อันว่าผู้รับขนนั้น คือบุคคลผู้ค้าในการขนส่งของหรือคนโดยสารเพื่อบำเหน็จ

มาตรา ๖๔๖ การรับขนของ หรือคนโดยสารในน่าที่ของรถไฟแผ่นดิน และการขนไปรษณียภัณฑ์ในน่าที่กรมไปรษณีย์โทรเลขนั้น ท่านให้บังคับตามกฎหมายและกฎข้อบังคับสำหรับทบวงการนั้น ๆ

รับขนของทางทะเล ท่านให้บังคับตามกฎหมายและกฎข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/85

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

หมวด ๑
รับขนของ

~~ส่วนที่ ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป~~

มาตรา ๖๕๗ อันบุคคลผู้ทำความตกลงกับผู้อื่นขนเพื่อให้ขนของส่งไปนั้น เรียกว่าผู้ส่ง ฤๅผู้ตราส่ง

บุคคลผู้ซึ่งเขาส่งของไปถึงนั้น เรียกว่าผู้รับตราส่ง

บำเหน็จอันจะต้องจ่ายให้เพื่อการขนส่งของนั้น เรียกว่าค่าระวาง

มาตรา ๖๕๘ อันว่าอุปกรณ์แห่งค่าระวางนั้น ได้แก่ค่าใช้จ่ายอย่างใด ๆ ตามจารีตประเพณีอันผู้รับขนได้เสียไปโดยควรในระหว่างขนส่ง

มาตรา ๖๕๙ ถ้าผู้รับขนเรียกเอาใบกำกับของ ผู้ส่งต้องทำให้ และใบกำกับของนั้นต้องแสดงรายการต่อไปนี้ คือ

(๑) สภาพและน้ำหนัก ฤๅขนาดของที่ส่ง กับสภาพ จำนวน และเครื่องหมายหีบห่อ

(๒) ตำบลที่กำหนดให้ส่ง

(๓) ชื่อฤๅยี่ห้อ และสำนักของผู้รับตราส่ง

(๔) ตำบลและวันที่ออกใบกำกับของนั้น

อนึ่งใบกำกับของนั้นต้องลงลายมือชื่อผู้ส่งเป็นสำคัญ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๖๖๐ ถ้าผู้ส่งเรียกเอาใบตราส่ง ผู้รับขนต้องทำให้ และใบตราส่งนั้นต้องแสดงรายการต่อไปนี้

(๑) ข้อความที่กล่าวไว้ในมาตรา ๖๕๘ อนุมาตรา ๑,๒ และ ๓

(๒) ชื่อฤาญหอของผู้ส่ง

(๓) จำนวนค่าระวาง

(๔) ตำบลและวันที่ออกใบตราส่ง

อนึ่งใบตราส่งนั้นต้องลงลายมือชื่อผู้รับขนเป็นสำคัญ

มาตรา ๖๖๑ ใบตราส่งจะออกให้แก่บุคคลผู้ใดโดยนาม ฤาให้แก่ผู้ใดเพื่อเขาสั่ง ฤาให้แก่ผู้ถือก็ได้

ส่วนที่ ๒ หน้าที่และความจะต้องรับผิดของผู้รับขน

มาตรา ๖๖๒ ถ้ามิได้ทำความตกลงกันไว้โดยเฉภาะ ฤาไม่มีจารีตประเพณีกำหนดไว้ว่าจะพึงส่งมอบของเวลาไรไซร้ ท่านว่าของนั้นจะต้องจัดขนและส่งมอบภายในเวลาอันสมควร

มาตรา ๖๖๓ ถ้าได้ทำใบตราส่งให้แก่กัน ท่านว่าของนั้นจะรับมอบได้ต่อเมื่อเวนคืนใบตราส่ง

ภาคผนวก ค

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/89

มาตรา ๖๖๔ ผู้รับขนจะต้องรับผิดในการที่ของอันเขาได้มอบหมายแก่ตนนั้นสูญหาย ฤๅบุบสลาย ฤๅส่งมอบชักช้า เว้นแต่จะพิศูจน์ได้ว่าการสูญหาย ฤๅบุบสลาย ฤๅชักช้านั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัย ฤๅเกิดแต่สภาพแห่งของนั้นเอง

มาตรา ๖๖๕ ผู้รับขนจะต้องรับผิดในการที่ของสูญหาย ฤๅบุบสลาย ฤๅส่งชักช้านั้นเกิดแต่เข้าหีบห่อชำรุดบกพร่องเห็นประจักษ์ หากผู้รับขนได้ยอมรับมอบหมายของนั้นไว้โดยมิได้อิดเอื้อน

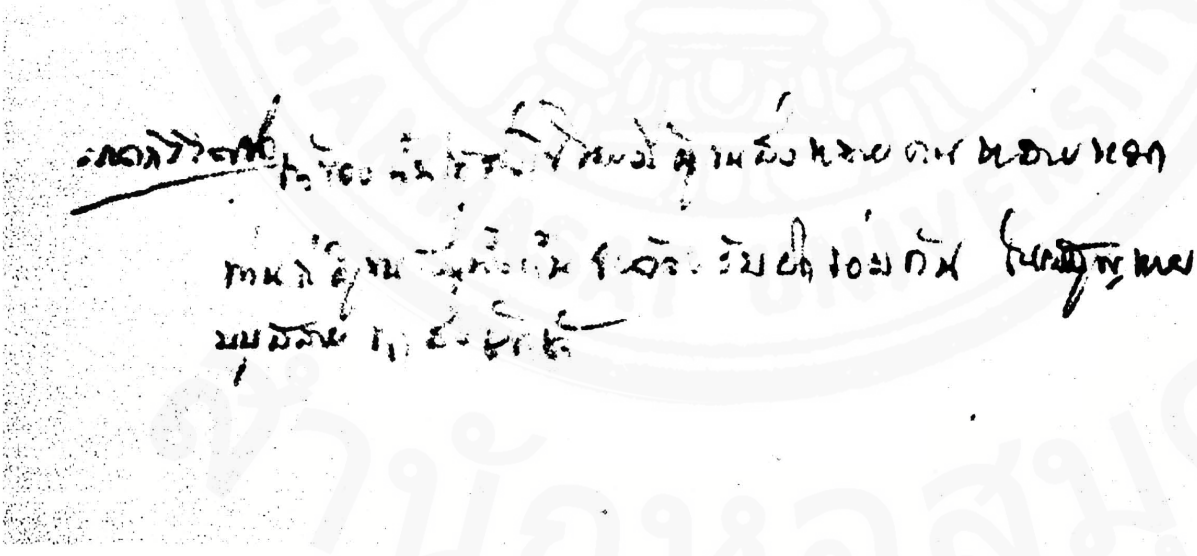
มาตรา ๖๖๖ ผู้รับขนไม่ต้องรับผิดในการที่ของสูญหาย ฤๅบุบสลาย ฤๅส่งชักช้าอันเกิดแต่การเข้าหีบห่อชำรุดบกพร่อง หากความชำรุดบกพร่องนั้นไม่เห็นประจักษ์

มาตรา ๖๖๗ ผู้รับขนจะต้องรับผิดในการที่ของสูญหาย ฤๅบุบสลาย ฤๅส่งชักช้าอันเกิดแต่ความผิดของผู้รับขนคนอื่น ฤๅบุคคลอื่นซึ่งตนหากได้มอบหมายของนั้นไปอีกทอดหนึ่ง

มาตรา ๖๖๘ ผู้รับขนจะต้องรับผิดในการที่ของสูญหาย ฤๅบุบสลาย ฤๅส่งชักช้าอันเกิดแต่ความผิดของตนโดยแท้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔๖/๑๐

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

96/91

มาตรา ๖๖๙ ถ้าของเป็นสภาพอันจะก่อให้เกิดอันตรายได้ ฤๅเป็นสภาพเกลือกจะก่อให้เกิดเสียหายแก่บุคคล ฤๅทรัพย์สินใดๆ ผู้ส่งต้องแสดงสภาพแห่งของนั้นไว้แก่ผู้รับขนก่อนทำสัญญา ถ้ามิได้ทำเช่นนั้นผู้ส่งจะต้องรับผิดในการเสียหายไม่ว่าอย่างใด ๆ อันเกิดแต่ของนั้น

มาตรา ๖๗๐ ผู้รับขนไม่ต้องรับผิดชอบในเงินทองตรา ธนบัตร ธนาคารบัตร ตั๋วเงิน พันธบัตร ใบหุ้นส่วน ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้า อัญมณี และของมีค่าอย่างอื่นๆ หากมิได้รับบอกราคาฤๅสภาพแห่งของไว้ในขณะที่ส่งมอบแก่ตน

แต่ถ้าของนั้นได้บอก ท่านว่าความจะต้องรับผิดของผู้รับขนก็ย่อมจำกัดเพียงไม่เกินราคาที่บอก

มาตรา ๖๗๑ ค่าสินไหมทดแทนในการส่งมอบของชักช้านั้น ท่านห้ามมิให้คิดเกินกว่าจำนวนเช่นจะพึงกำหนดให้ในเหตุของสูญหายสิ้นเชิง

มาตรา ๖๗๒ เมื่อของถึง ผู้รับขนต้องบอกกล่าวแก่ผู้รับตราส่งตามจารีตประเพณี

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๖๗๓ ในการส่งของชักช้าก็ดี ในการที่ของสูญหาย ฤๅบุบสลายเห็นได้แต่ภายนอกก็ดี ถ้าหากยอมรับไว้แล้วโดยไม่อิดเอื้อน ท่านว่าจะคิดเอาค่าสินไหมทดแทนหาได้ไม่

มาตรา ๖๗๔ ในกรณีที่ของสูญหาย ฤๅบุบสลายเห็นไม่ได้แต่ภายนอกนั้น ถ้ามิได้บอกกล่าวความสูญหาย ฤๅบุบสลายแก่ผู้รับขนภายในแปดวันนับแต่วันส่งมอบไซร้ ท่านว่าจะคิดเอาค่าสินไหมทดแทนหาได้ไม่

มาตรา ๖๗๕ ความรับผิดของผู้รับขนในการที่ของสูญหาย ฤๅบุบสลาย ฤๅส่งชักช้านั้น ท่านว่าย่อมระงับสิ้นไปโดยอายุความปีหนึ่ง นับแต่ส่งมอบ ฤๅถ้ามิได้ส่งมอบ ปีหนึ่งนับแต่วันที่ควรจะได้ส่งมอบ

มาตรา ๖๗๖ ใบรับ ใบตราส่ง ฤๅเอกสารอื่น ๆ ที่นองนั้นก็ดี ซึ่งผู้รับขนออกให้แก่ผู้ส่งนั้น ถ้ามีข้อความยกเว้น ฤๅจำกัดความจะต้องรับผิดของผู้รับขนประการใด ท่านว่าความนั้นเป็นโมฆะ เว้นแต่ผู้ส่งจะได้แสดงความตกลงด้วยชัดแจ้งในการยกเว้น ฤๅจำกัดความรับผิดเช่นว่านั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔๔/๒๖

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/94

ส่วนที่ ๓ สิทธิและหน้าที่ของผู้ส่งและผู้รับตราส่ง

มาตรา ๖๗๗ ตราบใดของยังอยู่ในมือผู้รับขน ตราบนั้นผู้ส่งฤๅผู้ทรงใบตราส่งอาจจะใช้สิทธิบอกงดกลางทางได้ กล่าวคือว่า ผู้ส่งฤๅผู้ทรงใบตราส่งอาจจะให้ผู้รับขนงดการส่งของนั้นไป ฤๅให้ส่งกลับคืนมาเสียก็ได้

ในเหตุเช่นนี้ ผู้รับขนชอบที่จะได้รับเงินค่าระวางตามส่วนแห่งระยะทางที่ได้จัดการขนส่งไปแล้ว กับทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่ต้องเสียไปเพราะเหตุที่บอกงด ฤๅเพราะส่งของกลับคืนนั้น

มาตรา ๖๗๘ ถ้าใบตราส่งได้ออกให้แก่ผู้ใดเพื่อเขาสั่ง ฤๅออกให้แก่ผู้ถือไซร้ ท่านว่าสิทธิบอกงดกลางทางนั้นจะใช้ได้ต่อเมื่อเวนคืนใบตราส่งแก่ผู้รับขน

มาตรา ๖๗๙ สิทธิบอกงดกลางทางนั้น ย่อมระงับสิ้นไปในเขณะดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) เมื่อผู้รับขนบอกกล่าวแก่ผู้รับตราส่งว่าของถึงแล้ว

(๒) เมื่อของนั้นถึงตำบลที่กำหนดให้ส่งแล้ว และผู้รับตราส่งก็เรียกให้ส่งมอบ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/25

มาตรา ๖๘๐ เมื่อของถึงตำบลที่กำหนดให้ส่ง และผู้รับตราส่งได้เรียกให้ส่งมอบแล้ว ถ้าแม้ผู้รับขนได้บอกกล่าวแก่ผู้รับตราส่งว่าของมาถึงแล้ว ท่านว่าแต่นั้นไปสิทธิทั้งหลายของผู้ส่งอันเกิดแต่สัญญารับขนนั้นย่อมตกไปได้แก่ผู้รับตราส่ง

มาตรา ๖๘๑ ค่าระวางและอุปกรณ์ทั้งหลายนั้น ท่านว่าผู้ส่ง ฤๅผู้รับตราส่งพึงต้องใช้ตามข้อสัญญา ฤๅตามจารีตประเพณี

มาตรา ๖๘๒ ถ้าว่าของสูญหายไปเพราะเหตุสุดวิสัย ท่านว่าผู้รับขนไม่มีสิทธิจะได้เงินค่าระวาง ถ้าและได้รับไปไว้ก่อนแล้วเท่าใดต้องส่งคืนจงสิ้น

มาตรา ๖๘๓ ถ้าการรับขนทำกันหลายต่อ และใช้วิธีส่งมอบของก่อน เพื่อรับค่าระวางและอุปกรณ์ต่อภายหลังไซร้ ท่านว่าผู้รับขนซึ่งทอดหลังจะต้องรับผิดต่อผู้รับขนทอดก่อนในค่าระวางและอุปกรณ์ซึ่งยังค้างชำระแก่เขา

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

96/96

มาตรา ๖๘๔ ค่าวางและอุปกรณ์ยังค้างชำระอยู่ตราบใด ผู้รับขนชอบที่จะกักเอาของไว้ก่อนได้ แต่ฝ่ายซึ่งจะต้องใช้ค่าวางและอุปกรณ์นั้นจะร้องขอต่อศาลในเวลาใด ๆ ก็ได้ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) จำกัดการให้ใช้สิทธินี้แก่ของเฉพาะแต่ส่วนใดส่วนหนึ่ง ซึ่งศาลเห็นว่าพอคุ้มค่าวางและอุปกรณ์

(๒) สั่งผู้รับขนให้ส่งมอบของเมื่อยอมให้ประกันไว้แทนค่าวางและอุปกรณ์

มาตรา ๖๘๕ ถ้าหาตัวผู้รับตราส่งไม่พบ ผู้รับขนต้องมีจดหมายบอกกล่าวไปยังผู้ส่ง เพื่อให้สั่งว่าจะให้จัดการแก่ของนั้นเป็นประการใด กับให้ใช้ค่าวางและอุปกรณ์ภายในเวลาอันสมควร ซึ่งต้องกำหนดให้ในคำบอกกล่าวนั้น

ถ้าผู้ส่งละเลยไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าวไซร้ ผู้รับขนอาจเอาของนั้นออกขายทอดตลาดเสียได้

มาตรา ๖๘๖ ถ้าผู้รับตราส่งไม่รับมอบของ ฤๅไม่ใช้ค่าวางและอุปกรณ์อันค้างชำระ ผู้รับขนอาจมีจดหมายบอกกล่าวไปยังผู้รับตราส่งได้ว่าให้ใช้ค่าวางและอุปกรณ์ และให้รับมอบของภายในเวลาอันสมควร ซึ่งกำหนดให้ในคำบอกกล่าวนั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Thammasat University Library เมื่อวันที่ 16/8/2563

อนึ่งผู้รับขนต้องมีจดหมายบอกกล่าวความนั้นไปยังผู้ส่งด้วยพร้อมกัน

ถ้าผู้รับตราส่งและผู้ส่งไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าวโดยชอบ ผู้รับขนอาจจะเอาของออกขายทอดตลาดเสียได้

มาตรา ๖๘๗ ในกรณีดังกล่าวไว้ในมาตรา ๖๘๕ และ ๖๘๖ ถ้าของมีสภาพเป็นของเสียหรือของเสียได้ ผู้รับขนอาจเอาขายทอดตลาดได้โดยมิพักต้องบอกกล่าว

มาตรา ๖๘๘ เมื่อเอาของออกขายทอดตลาดหักค่าใช้จ่ายแล้วได้เงินเท่าใด ให้ผู้รับขนหักเอาไว้เป็นเงินค่ารวางและอุปกรณ์ค้ำประกันเงินรายการอันอื่นอันยังค้างชำระแก่ตนเนื่องแต่สัญญารับขนนั้นโดยพลันหักแล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ต้องส่งมอบให้แก่บุคคลผู้ควรที่จะได้เงินนั้น

มาตรา ๖๘๙ ถ้าของนั้นได้ขนส่งไปโดยมีผู้รับขนหลายคนหลายทอด ท่านว่าผู้รับขนทอดหลังที่สุดอาจใช้สิทธิดังกล่าวไว้ในมาตรา ๖๘๔ ถึง ๖๘๘ นั้น ในการเรียกเงินค่ารวางและอุปกรณ์อันค้างชำระแก่ผู้รับขนทั่วทุกคนได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/99

มาตรา ๖๔๐ ถ้าของนั้นได้ขนส่งโดยมีผู้รับขนหลายคนหลายทอด ท่านว่าบันดาสิทธิทั้งหลายอันเกิดแต่สัญญารับขนนั้นจะนำไปใช้บังคับแก่ผู้รับขนทอดหลังที่สุดแต่คนเดียวก็ได้ ตามแต่ฝ่ายผู้ใช้สิทธินั้น ๆ จะเห็นควร

หมวด ๒
รับขนคนโดยสาร

มาตรา ๖๔๑ ผู้รับขนจะต้องรับผิดต่อคนโดยสารในความเสียหายอันเกิดแก่ตัวเขา ฤๅในความเสื่อมเสียอย่างใด ๆ อันเป็นผลโดยตรงแต่การที่ต้องชักช้าในการขนส่ง เว้นแต่การเสียหาย ฤๅชักช้านั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัย ฤๅเกิดแต่ความผิดของคนโดยสารนั้นเอง

มาตรา ๖๔๒ เครื่องเดินทางหากได้มอบหมายแก่ผู้รับขนทันเวลา ท่านว่าต้องส่งมอบในขณะคนโดยสารถึง

มาตรา ๖๔๓ ถ้าคนโดยสารไม่รับมอบเครื่องเดินทางของตนภายในเวลาเดือนหนึ่งนับแต่วันเครื่องเดินทางนั้นถึงไซร้ ผู้รับขนอาจเอาออกขายทอดตลาดเสียได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/120

ถ้าเครื่องเดินทางนั้นมีสภาพเป็นของสดของเสียได้ ผู้รับขนย่อมเอาออกขายทอดตลาดได้ เมื่อของนั้นถึงแล้วรออยู่ ส่วนเวลากว่าสิบสี่ชั่วโมง

บทบัญญัติในมาตรา ๖๔๘ นั้น ท่านให้ใช้บังคับแก่คดีดังว่านี้ด้วยอนุโลมตามควรแก่บท

มาตรา ๖๔๔ สิทธิและความจะต้องรับผิดของผู้รับขน เพื่อเครื่องเดินทางอันได้มอบหมายแก่ผู้รับขนนั้น แม้ผู้รับขนจะมิได้คิดเอาค่าขนส่งต่างหากก็ตาม ท่านให้บังคับตามความในหมวด ๑

มาตรา ๖๔๕ ผู้รับขนไม่ต้องรับผิดในเครื่องเดินทางซึ่งตนมิได้รับมอบหมาย เว้นแต่เมื่อเครื่องเดินทางนั้นสูญหาย ฤๅบุบสลายไปเพราะความผิดของผู้รับขนฤๅลูกจ้างของผู้รับขน

มาตรา ๖๔๖ ตั๋ว ใบรับ ฤๅเอกสารอื่นทำนองเช่นว่านั้น อันผู้รับขนได้ส่งมอบแก่คนโดยสารนั้น หากมีข้อความยกเว้นฤๅจำกัดความจะต้องรับผิดของผู้รับขนอย่างใด ๆ ท่านว่าข้อความนั้นเป็นโมฆะ เว้นแต่คนโดยสารจะได้ตกลงด้วยชัดแจ้งว่าให้ยกเว้นฤๅจำกัดความรับผิดเช่นนั้นได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/101

ลักษณะ ๕

ยืม

—

หมวด ๑

ยืมใช้คงรูป

———

มาตรา ๖๔๗ อันว่าสัญญายืมใช้คงรูปนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้ให้ยืม ตกลงให้บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้ยืม ใช้สอยทรัพย์สินสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ต้องให้บำเหน็จ และผู้ยืมตกลงว่าจะคืนทรัพย์สินนั้นเมื่อได้ใช้แล้ว

มาตรา ๖๔๘ สัญญายืมใช้คงรูปนั้น ท่านว่าย่อมสมบูรณ์ต่อเมื่อผู้ให้ยืมส่งมอบทรัพย์สินซึ่งให้ยืม

มาตรา ๖๔๙ ค่าฤชาธรรมเนียมในการทำสัญญาก็ดี ค่าส่งมอบและค่าส่งคืนทรัพย์สินซึ่งยืมก็ดี ย่อมตกแก่ผู้ยืมเป็นผู้เสีย

มาตรา ๖๕๐ การส่งมอบทรัพย์สินซึ่งให้ยืมนั้น ท่านให้บังคับด้วยบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ลักษณะซื้อขาย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๗๑

มาตรา ๗๐๑ ทรัพย์สินซึ่งยืมนั้น ผู้ยืมจะเอาไปใช้การอย่างอื่นนอกจากการอันเป็นปรกติแก่ทรัพย์สินนั้น ฤๅนอกจากการอันปรากฏในสัญญา ท่านว่ามิอาจจะทำได้

~~มาตรา ๗๐๒ ทรัพย์สินซึ่งยืมนั้น ท่านว่าผู้ยืมมิอาจจะเอาไปให้บุคคลภายนอกใช้สอย~~

~~มาตรา ๗๐๓ ถ้าผู้ยืมประพฤติฝ่าฝืนต่อความบทใดๆ ในมาตรา ๗๐๑ และ ๗๐๒~~ ท่านว่าต้องรับผิดเมื่อทรัพย์สินนั้นสูญหาย ฤๅบุบสลายไปอย่างหนึ่งอย่างใด ~~แม้เพราะเหตุสุดวิสัยฤๅเหตุอื่น~~ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ~~ถึงแม้นจะมิได้ประพฤติฝ่าฝืนต่อบทนั้นๆ~~ ทรัพย์สินนั้นก็คงจะต้องสูญหาย ฤๅบุบสลายอยู่นั้นเอง

มาตรา ๗๐๔ ผู้ยืมจำต้องสงวนทรัพย์สินซึ่งยืมไปเหมือนเช่นวิญญูชนจะพึงสงวนทรัพย์สินของตนเอง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/103

มาตรา ๗๐๕ ถ้าผู้ยืมประพฤติผิดสัญญาดังกล่าวในมาตรา ๗๐๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๗๐๔ ไซร้ ผู้ให้ยืมจะเลิกสัญญาเสียก็ได้

มาตรา ๗๐๖ ถ้าบุคคลภายนอกอ้างว่ามีสิทธิเหนือทรัพย์สินซึ่งยืมไป และฟ้องเรียกทรัพย์สินนั้นจากผู้ยืมก็ดี ฤๅยึดทรัพย์สินนั้นก็ดี ผู้ยืมต้องรีบบอกกล่าวแก่ผู้ให้ยืมโดยพลัน

อนึ่งเมื่อผู้ยืมได้รับหมายในคดีที่เขาฟ้องเรียก ฤๅเมื่อทรัพย์สินนั้นถูกยึดแล้ว ท่านว่าผู้ยืมหาอาจคืนทรัพย์นั้นให้ไม่ เว้นแต่เมื่อมีคำสั่งของศาล ฤๅด้วยความยินยอมของคู่ความในคดีนั้น

ยกไป 86/104

มาตรา ๗๐๗ ถ้าคู่สัญญามิได้กำหนดเวลาส่งคืนทรัพย์สินซึ่งให้ยืมไซร้ ผู้ยืมต้องคืนเมื่อได้ใช้ทรัพย์สินนั้นแล้วตามการอันปรากฏในสัญญา แต่ผู้ให้ยืมจะเรียกคืนในขณะใด ๆ เมื่อเวลาที่ให้ยืมไปใช้ล่วงแล้วพอสมควรแก่กาละก็เรียกได้

มาตรา ๗๐๘ ถ้าคู่สัญญามิได้กำหนดเวลาส่งคืน และความมุ่งหมายแห่งการยืมก็มิได้ปรากฏในสัญญาไซร้ ผู้ให้ยืมจะเรียกคืนเมื่อใดก็เรียกได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/105

มาตรา ๗๐๘ ค่าใช้จ่ายอันเป็นปกติแก่การบำรุงรักษาทรัพย์สินซึ่งยืมนั้น ผู้ยืมต้องเป็นผู้เสีย

~~แต่ค่าการซ่อมแซมอย่างอื่น ๆ ในทรัพย์สินนั้น ผู้ให้ยืมต้องเป็นผู้เสีย~~

มาตรา ๗๐๙ ผู้ยืมจะดัดแปลงฤๅต่อเติมทรัพย์สินที่ยืมไปนั้นไม่ได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตของผู้ให้ยืม

มาตรา ๗๑๐ ถ้าผู้ให้ยืมได้อนุญาตให้ผู้ยืมดัดแปลงฤๅต่อเติมไซร้ เมื่อสิ้นสัญญายืม ผู้ยืมชอบที่จะได้รับชดใช้ค่าใช้จ่ายทำการนั้น กำหนดไม่เกินราคาทรัพย์อันงอกขึ้นแก่ทรัพย์สินนั้นในเวลาเมื่อสิ้นสัญญาเพราะการที่ได้ต่อเติมฤๅดัดแปลง

อนึ่งผู้ยืมชอบที่จะยึดหน่วงทรัพย์สินซึ่งยืมไว้ได้จนกว่าจะได้รับชดใช้ค่าใช้จ่ายเช่นว่านั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/106

มาตรา ๗๑๒ ถ้าผู้ยืมต่อเติมฤๅดัดแปลงโดยมิได้รับอนุญาตของผู้ให้ยืมไซร้ ผู้ยืมไม่ชอบที่จะได้รับชดใช้ค่าใช้จ่าย แต่เมื่อสิ้นสัญญายืมแล้วสิ่งใดผู้ยืมได้ทำเพิ่มเติมไว้แก่ทรัพย์สินนั้น ท่านให้ผู้ยืมเอาสิ่งนั้นไปได้ แต่ว่าต้องทำให้ทรัพย์สินนั้นคืนคงสภาพอยู่ดังเดิม

ถ้าจะทำให้ทรัพย์สินคืนคงสภาพเดิมไม่ได้ที่เดียวก็ดี ฤๅทรัพย์สินนั้นจะบุบสลายเพราะการที่ทำก็ดี ท่านว่าผู้ยืมต้องคืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งสิ่งซึ่งได้ดัดแปลงฤๅต่อเติม และผู้ให้ยืมมิพักจะต้องเสียค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ยืมเลย

มาตรา ๗๑๓ ในกรณีที่ทรัพย์ซึ่งให้ยืมสูญหาย ราคาอันพึงยกขึ้นพิจารณาถอดสินไหมทดแทนนั้น ท่านให้ถือเอาราคาอันจะพึงมีแก่ทรัพย์สินนั้นในเวลาและณ ตำบลซึ่งควรจะได้ส่งคืน

มาตรา ๗๑๔ อันสัญญายืมใช้คงรูป ย่อมระงับสิ้นไปด้วยมรณะแห่งผู้ยืม

มาตรา ๗๑๕ ความรับผิดชอบที่จะเสียค่าทดแทน ฤๅเพื่อชดใช้ค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวกับสัญญายืมใช้คงรูปนั้น ท่านย่อมระงับสิ้นไปโดยอายุความหกเดือนนับแต่วันสิ้นสัญญา

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/109

หมวด ๒
ยืมใช้สิ้นเปลือง

ส่วนที่ ๑ บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา ๗๐๖ อันว่าสัญญายืมใช้สิ้นเปลืองนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้ให้ยืม ยกกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่งให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้ยืม โดยจะเรียกคืนมาแต่ประการอื่น นอกจากเรียกคืนมา แลผู้ยืมตกลงจะคืนทรัพย์สินอันมีประเภท ชนิด และปริมาณเช่นเดียวกันให้แทนทรัพย์สินซึ่งให้ยืมนั้น

มาตรา ๗๐๗ สัญญายืมใช้สิ้นเปลืองนั้น ท่านว่าย่อมสมบูรณ์ต่อเมื่อผู้ให้ยืมส่งมอบทรัพย์สินที่ให้ยืม

มาตรา ๗๐๘ ค่าภาษีอากรธรรมเนียมในการทำสัญญาก็ดี ค่าส่งมอบและส่งคืนทรัพย์สินซึ่งยืมก็ดี ย่อมตกแก่ผู้ยืมเป็นผู้เสีย

มาตรา ๗๐๙ การส่งมอบทรัพย์สินซึ่งยืมนั้น ท่านให้บังคับด้วยบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ลักษณะซื้อขาย

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔๖/๐๘

มาตรา ๗๒๐ ถ้าในสัญญาไม่มีกำหนดเวลาให้คืนทรัพย์สินซึ่งยืมไป ผู้ให้ยืมจะบอกกล่าวแก่ผู้ยืมให้คืนทรัพย์สินภายในเวลาอันควรซึ่งกำหนดให้ในคำบอกกล่าวนั้นก็ได้

ส่วนที่ ๒ วิธีภาคการกู้ยืมเงิน

มาตรา ๗๒๑ การกู้ยืมเงินกว่าสองร้อยบาทขึ้นไป ถ้าและมิได้มีหลักฐานเป็นหนังสือซึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญแล้ว ท่านมิให้พิจารณ์

มาตรา ๗๒๒ ท่านห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยเกินร้อยละสิบห้าต่อปี ถ้าในสัญญากำหนดดอกเบี้ยเกินกว่านั้น ก็ให้ลดลงมาเป็นร้อยละสิบห้าต่อปี

มาตรา ๗๒๓ ท่านห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยในดอกเบี้ยที่ค้างชำระ แต่เมื่อสิ้นปีหนึ่งผู้เป็นคู่สัญญากู้ยืมเงินจะตกลงกันให้บวกดอกเบี้ยที่ค้างชำระทบเข้ากับต้นเงิน และคิดดอกเบี้ยในจำนวนเงินทั้งหมดนั้นก็ได้ แต่การที่ตกลงเช่นนั้นต้องทำเป็นหนังสือ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

มาตรา ๗๒๔ ถ้าได้ทำสัญญากู้ยืมกัน และผู้กู้ยืมยอมรับเอาสิ่งของฤๅตราสารอันแลกเงินได้ แทนตัวเงินใช้ ท่านให้ถือว่าจำนวนเงินที่กู้ยืมนั้นเป็นตัวราคาแห่งสิ่งของ ฤๅตราสารอันแลกเงินได้นั้น ในเวลาที่ส่งมอบแก่ผู้ยืม

ลักษณ ๑๐

ฝากทรัพย์

หมวด ๑

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๗๒๕ อันว่าสัญญาฝากทรัพย์นั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้ฝาก ตกลงจะส่งมอบสังหาริมทรัพย์ให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับฝาก และผู้รับฝากตกลงจะเก็บรักษาทรัพย์สินเช่นว่านั้นไว้ให้ปลอดภัย โดยจะเรียกบำเหน็จค่าฝากก็ตาม ฤๅไม่เรียกก็ตาม แล้วจะคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ฝาก ฤๅแก่บุคคลภายนอก

มาตรา ๗๒๖ อันสัญญาฝากทรัพย์นั้น ท่านว่าย่อมบริบูรณ์ต่อเมื่อผู้รับฝากได้รับมอบทรัพย์สินซึ่งฝาก

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/110

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๒๐๗. เกี่ยวกับการขอรับใบสำคัญ ๑๙

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/112

มาตรา ๗๒๗ ผู้รับฝากจำต้องสงวนทรัพย์สินซึ่งฝากเหมือนเช่นวิญญูชนจะพึงสงวนทรัพย์สินของตนเอง

มาตรา ๗๒๘ ถ้าผู้ฝากมิได้อนุญาต ห่านห้ามมิให้ผู้รับฝากเอาทรัพย์สินซึ่งฝากนั้นออกใช้สอยเอง ฤๅเอาไปให้บุคคลภายนอกใช้สอย ฤๅให้บุคคลภายนอกเก็บรักษา

มาตรา ๗๒๙ ผู้รับฝากคนใดประพฤติฝ่าฝืนข้อห้ามใด ๆ ในมาตรา ๗๒๘ ท่านว่าจะต้องรับผิดเมื่อทรัพย์สินซึ่งฝากนั้นสูญหายฤๅบุบสลายอย่างหนึ่งอย่างใดไปเพราะเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิศูจน์ได้ว่าถึงแม้ตนจะมิได้ประพฤติฝ่าฝืนข้อห้ามนั้น ๆ ทรัพย์สินอันนั้นก็คงจะต้องสูญหาย ฤๅบุบสลายอยู่นั่นเอง

มาตรา ๗๓๐ ถ้าทรัพย์สินอย่างใด ๆ ตกอยู่ระหว่างความ ท่านว่าคู่ความในคดีนั้นจะตกลงกันเอง ฤๅศาลจะสั่งให้นำทรัพย์สินนั้นฝากไว้แก่คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ฤๅฝากไว้แก่บุคคลภายนอกก็ได้

ผู้รับฝากทรัพย์สินเช่นนั้นจะคืนทรัพย์สินนั้นได้แต่แก่บุคคลซึ่งคู่ความหรือศาลได้ตั้งขึ้นโดยเฉพาะเท่านั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/113

มาตรา ๗๓๑ ถ้าบุคคลภายนอกอ้างว่ามีสิทธิเหนือทรัพย์สินซึ่งฝากและยื่นฟ้องผู้รับฝากก็ดี ยึดทรัพย์สินนั้นก็ดี ผู้รับฝากต้องรีบบอกกล่าวแก่ผู้ฝากโดยพลัน

อนึ่งเมื่อผู้รับฝากได้รับหมายในคดีที่เขาฟ้องเรียกแล้วก็ดี เมื่อทรัพย์สินนั้นได้ถูกยึดแล้วก็ดี ท่านว่าผู้รับฝากจะคืนทรัพย์สินนั้นได้แต่โดยเมื่อมีคำสั่งของศาล หรือด้วยความยินยอมของคู่ความในคดีนั้น

มาตรา ๗๓๒ ถ้าได้กำหนดเวลากันไว้ว่าจะพึงคืนทรัพย์สินซึ่งฝากนั้นเมื่อไร ท่านว่าผู้รับฝากจะคืนทรัพย์สินก่อนเวลากำหนดหาได้ไม่ เว้นแต่ในเหตุจำเป็นอันมิอาจจะก้าวล่วงเสียได้

มาตรา ๗๓๓ ถึงแม้ว่าคู่สัญญาจะได้กำหนดเวลาไว้ว่าจะพึงคืนทรัพย์สินซึ่งฝากนั้นเมื่อไรก็ตาม ถ้าว่าผู้ฝากจะเรียกคืนในเวลาใด ๆ ผู้รับฝากก็ต้องคืนให้

มาตรา ๗๓๔ ถ้าคู่สัญญาไม่ได้กำหนดเวลาไว้ว่าจะพึงคืนทรัพย์สินซึ่งฝากนั้นเมื่อไรไซร้ ผู้รับฝากอาจคืนทรัพย์สินนั้นได้ทุกเมื่อ

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

๔๖/115

มาตรา ๗๓๕ ถ้าทรัพย์สินนั้นได้ฝากไว้ในนามของบุคคลภายนอก ผู้ใด ผู้รับฝากย่อมจะคืนทรัพย์สินนั้นได้แต่เฉพาะแก่บุคคลภายนอกผู้นั้น

มาตรา ๗๓๖ เมื่อคืนทรัพย์ ถ้ามีดอกผลเกิดแต่ทรัพย์สินซึ่งฝากนั้นเท่าใด ผู้รับฝากจำต้องส่งมอบพร้อมไปกับทรัพย์สินนั้นด้วย

มาตรา ๗๓๗ ค่าคืนทรัพย์สินซึ่งฝากนั้น ย่อมตกแก่ผู้ฝากเป็นผู้เสีย

มาตรา ๗๓๘ ในกรณีซึ่งทรัพย์สินซึ่งฝากสูญหาย ราคาอันพึงยกขึ้นพิจารณาทดสินไหมทดแทนนั้น ท่านให้ถือเอาราคาอันจะพึงมีแก่ทรัพย์สินนั้นในเวลาและณ์ที่บลซึ่งควรจะได้ส่งคืน

มาตรา ๗๓๙ ค่าใช้จ่ายใดอันควรแก่การบำรุงรักษาทรัพย์สินซึ่งฝากนั้น ผู้ฝากจำต้องชดใช้ให้แก่ผู้รับฝาก เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้โดยสัญญาฝากทรัพย์ว่าผู้รับฝากจะต้องออกเงินค่าใช้จ่ายนั้นเอง

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/116

มาตรา ๗๔๐ ถ้าไม่ได้กำหนดเวลาไว้ในสัญญา ฤๅไม่มีกำหนดโดยจารีตประเพณีว่า บำเหน็จค่าฝากทรัพย์นั้นจะพึงชำระเมื่อไรไซร้ ท่านให้ชำระเมื่อถอนทรัพย์สินซึ่งฝาก ถ้าและได้กำหนดเวลากันไว้เป็นระยะอย่างไร ก็พึงชำระเมื่อสิ้นระยะเวลานั้นทุกคราวไป

มาตรา ๗๔๑ เมื่อผู้ฝากไม่ใช้บำเหน็จค่าฝากทรัพย์ ฤๅค่าใช้จ่าย ผู้รับฝากชอบที่จะยึดเอาทรัพย์สินซึ่งฝากนั้นไว้ได้ แต่ผู้รับฝากจะร้องขอต่อศาลในเวลาใด ๆ เพื่อให้ออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวต่อไปนี้ก็ได้ คือ

(๑) บังคับจะใช้สินธิอันนี้แก่ทรัพย์สินซึ่งฝากเพียงเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งซึ่งศาลเห็นว่าพอคุ้มบำเหน็จค่าฝาก ฤๅค่าใช้จ่าย

(๒) สั่งผู้รับฝากให้คืนทรัพย์สินซึ่งฝากในเมื่อผู้ฝากยอมให้ประกันไว้แทนบำเหน็จค่าฝาก ฤๅค่าใช้จ่ายนั้น

มาตรา ๗๔๒ เมื่อรักทรัพย์สินซึ่งฝากนั้นไว้ตามความในมาตรา ๗๔๑ แล้ว ผู้รับฝากพึงมีหมายบอกกล่าวแก่ผู้ฝากให้ใช้บำเหน็จค่าฝาก ฤๅค่าใช้จ่ายภายในเวลาอันควร ซึ่งกำหนดให้ในคำบอกกล่าวนั้น

ถ้าและผู้ฝากละเลยไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าว ผู้รับฝากอาจเอาทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดเสียได้

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563

86/119

มาตรา ๗๔๓ เมื่อขายทอดตลาดได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใด ให้ผู้รับฝากหักเอาไว้เป็นเงินบำเหน็จค่าฝากและค่าใช้จ่ายซึ่งยังค้างชำระแก่ตนนั้นโดยพลัน หักแล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดต้องส่งมอบแก่บุคคลผู้ควรที่จะได้เงินนั้น

มาตรา ๗๔๔ ความรับผิดในเมื่อใช้เงินบำเหน็จค่าฝากทรัพย์ก็ดี ชดใช้เงินค่าใช้จ่ายก็ดี ใช่ค่าสินไหมทดแทนเกี่ยวแก่การฝากทรัพย์ก็ดี ท่านว่าย่อมระงับสิ้นไปโดยอายุความหกเดือนนับแต่วันสิ้นสัญญา

หมวด ๒
วิธีเฉภาะการฝากเงิน

มาตรา ๗๔๕ ถ้าฝากเงิน ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้รับฝากไม่พึงต้องส่งคืนเป็นเงินทองตราอันเดียวกันกับที่ฝาก แต่จะต้องคืนเงินให้ครบจำนวน

อนึ่งผู้รับฝากจะเอาเงินซึ่งฝากนั้นออกใช้ก็ได้ แต่หากจำต้องคืนเงินให้ครบจำนวนเท่านั้น แม้ว่าเงินซึ่งฝากนั้นจะได้สูญหายไปด้วยเหตุสุดวิสัยก็ตาม ผู้รับฝากก็จำต้องคืนเงินเต็มจำนวนดังว่านั้น

ดาวน์โหลดจากระบบ TUDC โดย Shiori Tamura หมดอายุ 16/02/2563